

BONA PAU

PREMS CORONA

Nº. 603 - Any LI - MONTUÏRI - MAIG - 2003

**El
pavelló
esportiu,
un repte
per a
Montuïri**

**La processó de l'encontre, moment
culminant de les festes pasquals**

**Flabiolers i tamborers revaloraren la
festa des Puig**

**Davant les pròximes eleccions municipals
4 candidats aspiren a la batlia**

BREUS

Canvis en els bancs locals

En el transcurs d'aquests darrers mesos s'han produït dos canvis en sengles oficines bancaries del poble. Primer fou a la Banca March: el qui era director, Guillem Escales, se n'anà a Vilafranca i fou substituït per Gabriel Tous Servera, procedent de Cales de Mallorca. I a "Sa Nostra" també deixà Montuïri el qui era director, Joan Antoni Payeras i anà a dirigir l'oficina de Sant Joan. Per substituir-lo vengué Jordi Jaume Nicolau procedent de Manacor.

Prensa Forana

La Presidenta del Consell de Mallorca, Maria A. Munar va rebre en audiència la nova Junta Directiva de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca. L'entrevista, que es va celebrar el passat divendres dia 28 de març en el Saló d'Audiències del Palau Reial de Palma, seu del Consell de Mallorca, va servir per mantenir un canvi d'impressions sobre l'actual marxa de les publicacions de la part forana mallorquina així com dels projectes de futur de l'APFM.

Llei del Català

El Consell Social de la llengua catalana perfila un Avantprojecte de Llei del català al comerç i un pla general de normalització. Per tal motiu el passat 28 de març, es va celebrar la segona sessió plenària del Consell

El President Antich va rebre el passat 26 d'abril un grup de S'Esbart de Pla que féu una visita al Museu de Mallorca i al Consolat de Mar

Social de la Llengua Catalana, en el què l'Associació de Premsa Forana de Mallorca hi va estar representada amb el seu president, Gabriel Mercè.

Política juvenil

La política juvenil de la Comarca des Pla es va debatre a Petra el passat 2 d'abril. I del 10 al 13 en el Congrés de Joventut celebrat a Palma es varen actualitzar les polítiques dutes a terme per les administracions públiques a fi d'orientar els joves en els seus plans d'estudi com també es va revisar la integració laboral, temps lliure i altres problemes socials juvenils.

El desdoblament de la carretera

Abans de l'estiu, segons féu públic la Conselleria d'Obres Públiques, s'adjudicarà el projecte de desdoblament de la carretera entre Casa Blanca i Montuïri i es finançarà pel sistema alemany, o sia, es començarà a pagar a terminis i quan l'obra s'acabi. De moment el pressupost és de 56 milions d'euros (9.318 milions de pessetes).

Aquesta revista ha rebut el suport del

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

ES GRAONS

Plausible

Enguany, amb major nombre, el poble va participar als tradicionals actes del Ram, Setmana Santa, Pasqua (amb la processó de l'Encontre), Es Puig... Unes festes tradicionals que molts desitgen que romanguin inalterables o que fins i tot es potenciïn més i un fet plausible.

Crítiques

Adesiara, amb massa freqüència, se senten crítiques despectives contra certes actuacions de determinades persones, particularment per esser promogudes per militants o simpatitzants de partits polítics. Aquest mes passat anaren contra la manifestació per la pau i el complex esportiu d'Es Revolt. Ara bé, gent de seny rebutjava aquestes crítiques.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socias, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata, Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer, Miquel Mascaró Crespí, Joan Barceló Cerdà, Lluís Servera Sitjar i Andreu Vidal Rossinyol.

Administració: Martí Ferrer Sampil

C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparescudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Correu electrònic: oabonapau@terra.es

La roda del temps

La roda del temps no canvia gaire. Els montuïrers com els veïns d'altres indrets, continuem generalment observant les nostres tradicions. Aquest abril passat, per exemple, ens hem sentits emplaçats a les clàssiques convocatòries de les festes pasquals on una gran part del poble prengué part, d'una o altre manera, a les celebracions litúrgiques del Ram, Setmana Santa i Pasqua i, com no, a la gojosa del Dia del Puig. I que ho és d'agradosa aquesta retrobada del dia de la Resurrecció a la vila o la no manco festiva en el Puig de Sant Miquel!

Cada poble conserva la seva manera de ser. I la dels montuïrers no s'és una excepció. Els d'aquí naturalment, tenim les nostres inclinacions, les nostres dèries, les pròpies curiolles i moltes i molt diferents obsessions i comportaments.

Naturalment, mentre determinades actituds o decisions d'un col·lectiu complauen uns, desagraden altres, com també en deixen d'indiferents. I això és suficient, moltes vegades, perquè certes persones desaprovïn aquella decisió que en un principi i per naturalesa havia de semblar bé a tothom.

Entre nosaltres, per altra part i dins aquesta roda del temps, trobam adeïara persones que es preocupen i estan obsessionades pel bé comú; persones que es mouen perquè la vida de la gent de la vila sia de cada dia més pacífica i acollidora a fi que el tracte entre nosaltres esdevengui tan acceptable que en tot moment les relacions personals sien una mostra agradable de l'amabilitat que suposa viure amb satisfacció dins aquesta petita comunitat que formam tots els que aquí residim.

Dins aquest punt del trajecte del temps en què ara ens trobam, molta gent de poble —la majoria adults— enguany i aquest mes concretament, viu en la idea fixa de les noves eleccions municipals que se celebren cada quatre anys i que hauran de decidir el futur polític del nostre poble. I aquests dies, naturalment, estam si-

tuats davant l'alternativa de triar qui o quins montuïrers hem d'elegir perquè conduesquin el timó polític de la vila.

És normal, per tant, que aquí i allà, per qualsevol indret, se sentin veus de persones que ja tenen decidit o compromès el seu vot; uns per amistat; altres per conveniència; una majoria inclinats a votar aquella formació que més concorda amb els seus ideals polítics, i encara una quantitat significativa —diguin allò que diguin els diferents programes electorals— assegura que res els farà canviar. És a dir: la totalitat dels montuïrers desitgen un millor estil de vida però a la vegada se senten molt definits o molt arrelats en un sistema que es fa patent quan ens trobam davant la disjuntiva d'haver d'elegir.

Així i tot, sia quina sia la formació política que obtengui la confiança de governar, no s'ha d'oblidar que els montuïrers ambicionem mantenir la nostra peculiar manera de ser, en particular aquell caràcter franc, obert i sincer que ens es propi. I si per un costat pretenem incorporar les noves tecnologies en el si del poble perquè no voldríem romandre estancats, per altre desitjam recobrar aquelles obsessions o fal·leres tan característiques de la gent assossegada que encara resta aquí, i fins i tot veuríem amb bons ulls que es restituïssin i es potenciassin certes tradicions perdudes... I molts altres caires i aspectes determinants de la manera de ser dels montuïrers.

Però sobretot, ens trobem allà on ens trobem dins la roda del temps, aspiram ara i sempre, que les característiques que ens són pròpies continuïn inalterables.

O. ARBONA

DOS DITS DE SENY

Votar: Una responsabilitat

De bell nou arriba l'oportunitat de votar, millor dit, la possibilitat de votar, d'exercir el poder del vot.

Tot ciutadà inscrit en el cens electoral el proper dia 25 podrà elegir aquells o aquelles que al seu parer podran servir millor el poble. Un gran dret i deure, un magnífic poder des que vivim en democràcia, però també una greu responsabilitat.

La rutina, el desinterès, el desencant, la peresa poden tirar en orris aquest exercici de sobirania popular. És a dir: som sobirans perquè podem ser elegits i també podem votar els nostres representants. I les eleccions, les urnes són la manera de demostrar la participació de tots en la sobirania. Ara bé, quan no hi participam seriosament perdem sobirania i debilitam els nostres poders.

Aquestes eleccions, com totes, poden servir per modificar o enfortir les forces de l'Ajuntament i també les del Parlament. Democràcia no vol dir: "Som majoria i farem allò que vulguem", com tampoc "Som oposició i direm que no a tot". La democràcia consisteix en fer allò millor per a tothom i amb tothom.

Es tracta, per tant, d'elegir persones i programes que a més de garantir la llibertat dels drets personals, una millor justícia social... suposin la participació del poble en les decisions que afecten tots, com expressió d'autonomia i d'autogovern.

Tothom sap que hi ha polítics oportunistes del poder, de la butxaca, de la vanitat, sense conviccions, desitjosos d'aprofitar el càrrec, cíncics, que sols miren els seus propis interessos... aspectes que s'han de tenir en compte a fi d'evitar el votar-los. Ara bé, reconèixer el seu treball, urgir el compliment de les seves promeses i de les seves responsabilitats... són també qualitats que condicionen el vot.

Si votar és una responsabilitat, decidir la inclinació del vot suposa assumir les decisions dels qui ens representaran en el nostre poble i a la nostra comunitat.

SALOMÓ

2003: ANY MOLL

Vida i obra de Francesc de B. Moll

En aquest any dedicat a la figura de Francesc de B. Moll hem pensat que seria interessant reproduir la biobibliografia que incloem al final de la biografia sobre aquest personatge que es publicarà enguany. L'editorial Moll editarà aquest llibre amb el títol *Francesc de B. Moll, l'home dels mots*.

Joan Miralles i Monserrat

.....

1903 Neix dia 10 d'octubre al carrer del Nord de Ciutadella (Menorca), setè fill de Josep Moll i Vidal i de Maria-Anna Casasnovas i Oliver. De la fillada només subsisteix ell i el seu germà Josep, tres anys més vell.

1908-11 Aprèn les primeres lletres a cal mestre Miquel Villalonga. Comença a exercitar-se en el dibuix.

1912 L'octubre, comença els estudis, extern, en el Seminari de Ciutadella. Hi estudiarà vuit anys i el seu germà Josep, nou.

1912-14 Fa els dos primers cursos d'Humanitats amb la màxima qualificació. Comença a estudiar piano, cant i solfa amb el mestre Mn. Josep M. Sintès.

1913 El Dia de l'Àngel fa la Primera Comunió.

1914-16 Segueix els dos darrers cursos d'Humanitats.

1916 Primeres provatures poètiques en castellà en el periòdic "El Iris".

1916-17 Fa el primer curs de filosofia i segueix amb els estudis de piano, harmòni i orgue. Col.laboracions en

"El Iris", "Monte Toro", "El Grano de Arena" i en els certàmens d'"Ora et labora". S'inicia en la tècnica tipogràfica. El mes d'agost de 1917, coneix Mn. Antoni M. Alcover, el qual havia anat a Menorca a fer enquesta dialectològica.

1917-19 Fa els dos darrers cursos de filosofia. Manté correspondència amb Mn. Antoni M. Alcover.

1919 Durant l'estiu torna a entrevistar-se, a Menorca, amb Mn. Alcover.

1919-20 Estudia el primer curs de teologia en el Seminari i deixa els estudis eclesiàstics.

1921 Convidat per Mn. Alcover, dia 2 de gener, ja a Palma, entra a cal canonge, que l'ensinistra en la tècnica del Diccionari i en l'estudi de la filologia catalana i romànica. Comença a treballar com a secretari de redacció del futur *Diccionari Català-Valencià-Balear* (DCVB). Segueix un curset intensiu de Bernhard Schädel, de la Universitat d'Hamburg, sobre fonètica i dialectologia. Al mes de juny, comença una llarga campanya d'enquesta dialectològica amb Mn. Alcover per Catalunya i el País Valencià, que durarà cinc mesos.

1922 Amb Mn. Alcover fa enquestes dialectològiques a Menorca, a Mallorca i a Eivissa. Continua l'estudi de la filologia romànica i de la lingüística i literatura catalanes.

1922-24 Clases de piano amb Miquel Capllonch.

1923 Segueix un curset de tècnica lexicogràfica i etimològica amb Wilhelm Meyer-Lübke, de la Universitat de Bonn. Primeres col.laboracions filològiques en el "Bolletí del Diccionari de la Llengua Catalana" (BDLLC). Comença a fer dibuixos per a il.lustrar les "Rondaies Mallorquines".

1924 A principis d'any passa a ser de la directiva del Foment del Civisme. Al mes de juliol s'incorpora al servei militar en el Cap Enderrocat i després al parc d'artilleria. El servei durarà dos anys. Participa en la redacció dels primers articles del Diccionari. Publica *Espigoladures filològiques*, aplec d'articles.

1925 Publicació del prospecte informatiu i d'unes pàgines de mostra del Diccionari. Presenta el projecte del Diccionari en la conferència "Com ha d'esser el Diccionari Català-Valencià-Balear?", pronunciada al Museu Diocesà de Palma i publicada al BDLLC.

1926 S'estroneja la subvenció estatal del Diccionari. El "Bolletí" del Diccionari deixa de publicar-se. Assisteix a la reconciliació entre Mn. Alcover i Pompeu Fabra a Barcelona. Es publica el primer fascicle del DCVB, amb la introducció.

1927 Apareix el segon fascicle del "Diccionari" amb les primeres entrades de la lletra A. Enllesteix la traducció al castellà de la *Introduction to Vulgar Latin* de C.H. Grandgent, de la Universitat de Harvard, i l'amplia amb una crestomatia que sortirà publicada l'any següent. Primers contactes amb el "Centro de Estudios Históricos" de Madrid.

1928 Comença a publicar el *Suplement Català al Diccionari Etimològic* (*Romanisches Etymologisches Wörterbuch*) de Wilhelm Meyer-Lübke, en l'"Anuari de l'Oficina Romànica de Lingüística i Literatura" (AORLL) fundat l'any anterior. Treballa en les miscel·lànies d'homenatge a Mn. Alcover i en els actes commemoratius de la Conquesta de Mallorca. Surt la *Introducción al Latín Vulgar* de C. H. Grandgent, traduïda de l'anglès per Moll.

(Continuarà)

Super Montuïri
BIP BIP Extens assortit
supermercados Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria • Xarcuteria Panaderia •

Fruita i verdura • Begudes • Neteja

I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Av/ Es Dau, s/n

Tlf. 971 64 67 60

Montuïri

El cant dels ocells i un poeta

És possible que poques primaveres com la d'enguany ofereixin un repertori tan plethòric de cant d'ocells. Per ventura, un hivern fred i llarg com el que hem viscut hagi augmentat la seva necessitat d'expressar-se tan animadament.

Un poeta italià, Giacomo Leopardi, que va viure entre el 1798 i el 1837, pensava que els pobles més antics valoraven amb major grau el cant dels ocells. Potser perquè l'ésser humà amb el pas dels segles ha perdut un punt d'innocència o bé ha deixat de ser un aucelló de primera volada (segons el diccionari Alcover-Moll, "*persona innocent i sense experiència ni malícia*"). El mateix diccionari -merescudíssim homenatge el que es fa enguany a Francesc de Borja Moll- admet el terme "ocell" i "aucell" alhora).

Aquest poeta, que també va escriure una important obra filosòfica, ha esdevingut essencial en qualsevol recull de la millor poesia de tots els temps. Alguns dels seus poemes gaudeixen d'una intensitat corprenedora. El poeta viu la seva època, les seves circumstàncies, però intenta amb la seva ploma interessar les persones d'altres èpoques. Com aconseguir-ho? Leopardi, com els grans poetes, tracta els temes que són intemporals: l'amor, la solitud, la pàtria, la vida i els seus ensurts... però amb tal força i universalitat que no renuncia a comoure'ns. És el cas de l'admirable poema "*A Sílvia*". Na Sílvia, segons una versió dels estudiosos, era una al·lota anomenada Teresa Fattorini. El poeta escoltava "*el so de la seva veu*" mentre teixia. Va morir amb vint-i-un anys. Entre la mort de "*Sílvia*" -la bateja amb aquest nom perquè volia mantenir-la en l'anonimat- i l'escriptura del poema transcorregueren deu anys. El poeta seguia aquell consell d'escriure una vegada els sentiments hagin reposat per poder reviure-los amb més distància. La vida humana és fràgil perquè no sempre dura el que podríem desitjar i no sempre porta les alegries que esperaven. Sols

pot recórrer al record per allargar-la i a l'absoluta necessitat de viure el present feliç.

El poeta de Recanati, la seva petita ciutat nadiua, també va escriure un poema que ha provocat les discussions dels estudiosos:

"*L'ocell solitari*".

De quin era l'ocell del qual parlava el poeta? Ell mateix no ho va aclarir, segons la informació que ha arribat a les nostres mans. Era un ocell que preferia la solitud i, per això, no es pot identificar-se amb cap casta d'ocell que vagi en esbart. Un ocell que no volia competir amb els altres per veure qui guanyava en el cant. El poeta s'identificava amb l'actitud entotsolada de l'ocell que immòbil des d'una torre advertia l'entorn infinit. Ell mateix reparava la remor de la gent -de la gent que vivia la vida i no tan sols l'observava- que acudia a la meravella i petita placeta caiguda en dolça capovalladeta.

Comenta Antonio Colinas, un poeta lleonès expert en Leopardi, que és possible que el poeta es referís a un gorrió (si bé, en el nostre àmbit usam gorrió per referir-nos a un gran nombre d'ocells, enlloc de "pardal" més freqüent a altres contrades) o bé a la pàssera o *monticola solitarius* ("*roquero solitario*" en castellà). La pàssera és del tamany d'una mèrlera i de plomatge blavós, i no sol acostar-se a les ciutats; el que dificulta que sigui aquest l'ocell observat pel poeta. És, en tot cas, el que té més possibilitats d'esser-ho pel seu temperament solitari. Bé, sigui com sigui, necessitem consultar el tema a qualcú que sap d'ocells. Tampoc convé oblidar que els poetes solen preferir el misteri i tan plaent com descobrir de quin ocell es tracta, és acollir el missatge del poema. L'ocell no sent pena pel seu destí, simplement l'accepta i és feliç. El poeta, en canvi, conscient del que succeeix, ha de lluitar per no caure en l'enyorança del temps que vola sense retorn.

LLUÍS SERVERA SITJAR

Llibre nou

Fent camí amb el poble

de Pere Orpí Ferrer

(Llibre i disc compacte)

El nostre amic gabellí Pere Orpí, que fou rector de Montuïri des del 1987 al 1992 i s'integrà al poble com un montuïrer més, ha augmentat la seva obra poètica i musical amb el llibre *Fent camí amb el poble*, en el qual compila part de la seva producció de temàtica popular, així com alguns himnes (entre els quals s'hi troba el de Montuïri) i algunes peces musicals per diversos compositors (A. Martorell, B. Calatayud, E. Pastor...) cantades per tot Mallorca, que ha anat confegint al llarg de moltes hores de dedicació.

Tots sabem que a part de bon pintor, escriptor, etc. en Pere també és un gran recitador. Té el do de saber expressar amb seguretat i força allò que ha escrit, a més de ser capaç d'aplicar el registre pertinent a cada moment i d'alternar alhora la seriositat amb la ironia.

Les cançons del CD adjunt les interpreten grups tan prestigiosos com els Valldemossa, els Blauets de Lluc, els Nins cantors del col·legi de Sant Francesc, la coral s'Alzinar de Capdepera, s'Estol des Picot i l'Estol Vidalba, entre d'altres.

La primera presentació del llibre tengué lloc el 23 d'agost, vigília de Sant Bartomeu, a Capdepera; la següent la de Lluc el 3 de setembre; la de s'Alqueria Blanca el 26 d'octubre; el 25 de novembre el presentà a l'Escola Municipal de Mallorquí de Manacor, acompanyat del guitarrista Damià Timoner; el 4 de gener d'aquest any al temple parroquial "Es Llombards" i el 14 de març a la Basílica de Sant Francesc de Palma on també s'hi presentà el CD *Records de Bartomeu Calatayud* amb lletra de Pere Orpí, del grup "Quart Creixent".

Esperam i gairebé estam segurs que aquest recull ens permetrà gaudir dels secrets i de la màgia de les paraules i també de la música. Que així sigui!

CATALINA BARCELÓ

(Ed Documenta Balear. El Bufador. Palma, 2002)

LA IMATGE COMENTADA

Aquest mes volem dedicar *La imatge comentada* a en Bartomeu Pocoví Jordà, la vida del qual transcorre pacíficament entre la casa del poble, al carrer de la Penya, i la seva caseta que té a la finca del Pou Nou. Més conegut entre la gent del nostre poble com en Tomeu "Boira", és persona cordial i amable que ens ha ofert una estona de conversa agradable.

L'amo en Tomeu conserva una fisonomia expressiva alhora de parlar però que manté un posat seriós i correcte. L'amo en Tomeu té actualment vuitanta-quatre anys, conservats amb seny i raó, i està casat amb na Francisca "Ferrera" amb qui comparteix l'existència i la descendència de dues filles i un fill. La vida de l'amo en Tomeu de jubilat concorre entre ca seva i la seva caseta del pou nou on té els seus animals arreglats, que l'obsequien amb la companyonia i gratitud. L'amo en Tomeu ha viscut, com molta altra gent del poble, de l'agre de la terra i ha estat pagès durant molts anys de la seva vida i avui dia encara torna quasi cada dia a la caseta, el seu lloc de treball, d'on tants anys se n'ha cuidat i on ha sembrat llavor. En efecte, l'amo en Tomeu ha fet molts anys de pagès, feina que ha compaginat amb la de bover. El loquaç entrevistat ens conta quina casta de vida portava en temps que era un al·lotell. La frase de l'amo en Tomeu és lacònicament cruel: "fèiem feina no per viure, com ara, sinó per sobreviure".

La frase de l'amo en Tomeu "Boira" és lacònicament cruel: "Quan era un al·lotell fèiem feina no per viure, com ara, sinó per sobreviure"

L'amo en Tomeu ens diu que també va estar llogat de missatge a un parell de llocs, un dels quals va ser a can Ferrando. Per les paraules del nostre interlocutor deduíem que aquest metge fou molt anomenat a la vila ja que en Tomeu ens explica que se'l coneixia fins i tot fora de Mallorca. L'amo en Tomeu ens conta que a can Ferrando fou el primer lloc que feren dormitoris per als treballadors separats de les bèsties –en la resta de llocs, animals i persones dormien plegats–; no fou fins l'adveniment de la segona república que s'obligà per llei habitar-hi dormitoris.

En Tomeu ens conta anècdotes de la vida quotidiana en què la fam era ben present, en què les sopes eren el pa de cada dia i les jornades eren de sol a sol i ben cruels, com la necessitat d'haver d'amagar sacs de queviures en temps de la postguerra.

En un dia enteranyinat i de llamina hem remembrat amb en Tomeu, ulls cel clar, la història de la seva vida, escolada en anècdotes, que tot plegat ens donen una imatge força crua de la vida del camp.

Hem demanat al nostre interlocutor el parer que té sobre la guerra, ja que ell n'ha viscuda una, si bé no n'ha volgut donar l'opinió. Esperem però que finalment la bona pau arribi a les orelles dels qui no escolten.

ANDREU VIDAL

bar

Ca na Poeta

music

Carrer Major, 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

S'ha dit que...

El mes passat vàrem sentir olor de panades. Aquest mes sentirem el perfum d'eleccions.

★

Els partits polítics s'afanyen per incorporar gent jove a les llistes, no sols perquè aportin idees noves, sinó també perquè captin vots entre el jovent.

★

De què serveix confeccionar uns programes tan extensos i ben elaborats si després la gent gairebé no els mira?

★

"Farem una llista cremallera" —deia un membre d'un partit—. "I què és això?" - "Noltros l'empram per aguantar la falda". - "No dona, això vol dir posar un home i una dona, i així tot seguit". - "Ah. Ja ho entenc!".

★

A dues persones de Montuïri que a les darreres eleccions anaven dins els sis primers de la llista del PP i ara no hi van, les han promès que si guanyen les autonòmiques les oferiran sengles direccions generals.

★

Caldria felicitar els partits polítics perquè aquesta vegada tots els components de les candidatures són

montuïrers, no com a les darreres que algú era desconegut a la vila.

★

Per què l'Ajuntament —deia un afectat— no demostra el mateix interès que té amb l'esport, a solucionar el tros del cementiri que en ploure molt, s'inunda?

★

Ja és hora que tots els regidors es posin d'acord amb el nomenament del Batle des Puig. Que es faci un reglament o un conveni o una cosa per l'estil i no hi haurà baralles... si després es compleix!

★

Una dona es va oferir per agranar "la carrera" d'una casa on sols hi viu un home fadrí. Aquest li va contestar: "Em conform que no me l'embruïtis".

★

El dia de la inauguració les grades del pavelló esportiu resultaren petites, molta gent va haver d'estar dreta. Però... quan hi tornarem veure tanta gernació?

★

El dia de la presentació del llibre dels contes curts se sentí qualcú que digué: "Aquest concurs ja ha adquirit majoria d'edat".

★

Els propietaris d'un xalet dels Rafals se'n dugueren un bon "susto" en arribar allà i veure que els lladres els havien fet neteja.

★

Per a qualcú ja és norma el robatori de carxofes a les festes de Pasqua.

★

A la manifestació per la pau es varen notar absències significatives. Es veu que mentre uns ho trobaren adient, per a altres era inadequada. Així i tot —tant els que hi anaren com el que no—, tothom desitja la pau i no la guerra.

★

MONTUÏRI AMB L'ESPORT

Hem sentit tocar panades, però aquella tradició de passejar-se pel poble, reiniciada fa 8 o 10 anys, s'ha tornat perdre sense donar cap explicació. Serà perquè ja en van farts o perquè suposa un sacrifici?

★

No totes les eixides de S'Esbart des Pla son excursions. La visita cultural del 26 d'abril passat també fou satisfactòria.

★

L'arrambador que ja està col·locat a l'escalonada de darrera el campar ha satisfet tots els que el necessitaven... i altres que qualche dia l'hauran d'emprar.

★

El mateix dia que es va presentar la candidatura del PSM s'oferia una interessant conferència a l'Ajuntament, organitzada per "Ràdio Montuïri", en castellà. (Coincidència significativa!). Qualcú trobà que s'havia d'haver exposada en la nostra llengua, com ja és costum.

★

(Una vegada més cal recordar que tot el contingut d'aquesta secció s'ha de considerar sempre com un remoreig o un rum-rum que durant el mes anterior s'ha sentit a qualche lloc del poble i el seu ressò ha arribat fins aquí. Prendre-ho d'una altra manera és una equivocació).

Glosa

A la Mare de Déu de la Bona Pau

En es Puig de Sant Miquel
s'hi fa una festa divina,
i sa gent que l'il·lumina,
la Mare de Déu estima
com una flor molt florida
d'un jardí especial.

I d'es Rector, si el trobau,
per jo és figura escollida;
si seguim sa seva vida
mos pot donar sa partida
des camí per anar al cel.

BIEL CERDÀ "RUPIT"

(Dita a l'Altar Major de la Capella del Santuari, enguany, el dia de la festa del Puig)

EN XERRIM

L'AJUNTAMENT INFORMA

La inauguració del pavelló Es Revolt

Tal com estava previst i amb una assistència de públic que superava les 700 persones el dilluns 21 d'abril, segona festa de Pasqua, es varen obrir les portes del tan esperat pavelló cobert. Després de la benedicció del recinte per part del rector de la

parròquia, el Conseller de Cooperació local del Consell Insular, Josep Gomila, el Vicepresident del Govern Balear, Pere Sampol i el batle de Montuïri, Gabriel Matas, es varen dirigir al públic assistent amb paraules al·lusives a l'esdeveniment. tot seguit es va disputar el partit inaugural entre els Veterans del Reial Madrid i la Selecció de Bàsquet de les Illes Balears idurant tots aquests dies de Setmana Santa diferents grups de bàs-

quet ja han pogut disputar els seus partits a les noves instal·lacions esportives.

La festa d'es Puig 2003

El dia des Puig a les nou en punt, com ja es tradició, el Batle de Montuïri, Gabriel Matas, va fer entrega de la vara al batle d'es Puig d'enguany, Joan Pocovi. Junts i acompanyats per la banda de música i bona part del poble es dirigiren en romeria al Puig de Sant Miquel, on es va disputar la final del

El Batle en acabar de descobrir la placa commemorativa i les autoritats a l'acte inaugural (a dalt), l'entrega de la vara de batle del Puig (sobre) i els qui ho havien estat (a l'esquerra)

campionat de tella, resultant guanyador per tercer any consecutiu: Joan Verger.

Homenatge als qui han estat batles del Puig

Després de la missa concelebrada es va retre un sentit homenatge per part de l'Ajuntament de Montuïri a tots els qui han estat batles del Puig des de l'any 1993, en què es va començar a escollir el batle entre aquelles persones que d'una manera o l'altra han destacat per les seves feines realitzades, de manera altruista, cap al poble de Montuïri. L'ajuntament els va obsequiar amb una ampliació de la foto d'aquell dia i una placa homenatge.

El primer de Maig

L'ajuntament tornà convidar a l'excursió i dinar d'aquest dia. Enguany s'haurà visitat el Museu Arqueològic de Son Fornés, en el Molí d'es Fraret seguit d'una excursió al poblat talaiòtic.

Votar és un deure de ciutadania

El proper dia 25 de maig de bell nou els habitants de Montuïri, com els de la resta de l'estat espanyol, hauran d'acudir a les urnes per triar el Consistori que regirà aquest Ajuntament els pròxims quatre anys, i el Parlament.

Els col·legis electorals estaran situats als baixos de l'Ajuntament, carrer de la Pau (meses A i B) i a la Biblioteca, carrer Santa Catalina Thomàs, 2 (mesa U). L'horari per a les votacions serà de les 9 a les 20 hores.

El guanyador del concurs de tella, Joan Verger, en el moment de llançar-la

La presidència de l'acte de presentació de llibre del contes guanyadors del darrer concurs

No a la guerra

Dia 12 horabaixa poc més de 400 persones participaren a una manifestació, precedida de flabiol, tamborers i pancartes amb el lema "Montuïri diu no a la guerra", la qual va discórrer des del Dau, pel carrer de Sa Trona, Major i fins a Plaça on es va llegir el manifest que publicam a un altre lloc. S'encengueren candeles, s'amollaren coloms i la banda de música va interpretar l'himne de Montuïri. La manifestació estava convocada per les següents entitats: Patronat de Música, Club de Tennis, Gent Gran, Club de Bàsquet, PSM, Consell Parroquial, Esplai, Es Turonet, AMIPA, Bona Pau, PSOE, Futbol Sala Fibrotec, Banda de Música, UM, Club Columbòfil, Associació lluita contra el Càncer, S'Esbart des Pla, Club de Futbol, Club Atletisme, Associació Caçadors, Coral Mont-Lliri, PP, Associació de Persones Majors i Claustre de Professors del Col·legi Joan Mas i Verd.

↑ *La gent que va participar a la manifestació per dir no a la guerra, es va concentrar a plaça on es va llegir el manifest*

El ball de bot en es Puig, a l'explanada i acompanyats per la banda de música, fou un dels actes de més relleu de la jornada ↓

Concert amb "Oprimits"

El vespre del mateix dia 12 en Es Revolt es va celebrar un concert organitzat pels "Quintos 85" en el qual va destacar l'actuació del conjunt "Oprimits". L'assistència de públic fou acceptable.

Aniversari de S'Esbart des Pla

Dia 13 el grup excursionista "S'Esbart des Pla" va celebrar el seu aniversari, el qual va concloure amb un dinar i ball a una caseta de fora vila amb l'assistència massiva de molts d'excursionistes i altres que en són addictes.

(Continua a la pàgina següent)

A plaça, la banda de música abans de partir cap al Puig interpretà una de les seves peces tradicionals

(Ve de la pàgina anterior)

Patrimoni històric-artístic

A l'ajuntament, dia 14 es va celebrar una reunió informativa a l'entorn del Patrimoni històric-artístic de Montuïri en la qual es va informar de la situació actual d'aquesta envejable riquesa patrimonial i de la conveniència de la seva preservació.

Arrambador

A mitjan mes passat es va col·locar definitivament l'arrambador en el carreró des campanar després de moltes gestions amb entitats vinculades amb el Patrimoni històric i artístic diocesà i del Consell de Mallorca. És de ferro i s'ha instal·lat en doble sentit, o sia a la dreta i a l'esquerra de l'escalonada. D'aquesta manera es dona per acabat el llarg litigi que per espai de més d'un any s'ha hagut de mantenir amb aquestes entitats.

Assemblea del Patronat de Música

L'assemblea anual que celebra el Patronat de Música tengué lloc el passat 16 d'abril es va donar compte de les activitats desenvolupades duant l'any 2002, es va informar del moviment econòmic (del qual cal destacar que es va tancar amb un saldo de 857'12 euros), de les actuacions de l'Escola de Música, de la Coral Mont-Lliri, de la Banda de Música i de S'Esbart des Pla. Es va presentar també un projecte de futures activitats i es renovaren alguns càrrecs. Cessaven Joana Mª Fiol, Mateu Rigo i Francesca Bauçà. La primera es va tornar presentar a la reelecció, la qual, juntament amb Honorat Moll i Guillem

Grup de montuïrers que participaren en els segons jocs soci-culturals i esportius de la Mediterrània

Ferrer foren designats per a un nou període, si bé ara, entre tots els de la junta, hauran d'elegir el qui serà el nou president.

Inauguració del Pavelló Esportiu

L'horabaixa de dia 21 d'abril, segona festa de Pasqua, fou inaugurat el nou pavelló d'Es Revolt amb la presència d'autoritats i gran nombre de públic. D'aquest acte, però, se'n trobarà més informació a les pàgines esportives.

Conte Curt

Presentació del XII Concurs i del llibre dels guanyadors de l'XIè

A la sala d'actes de l'ajuntament, dia 21 d'abril es va presentar la convocatòria del XII Concurs de Conte Curt Antoni Gomila-Sant Bartomeu 2003 i del llibre que inclou els 3 guanyadors de l'XIè concurs i a més, en aquesta edició i en honor a Antoni Gomila també s'hi inclouen el dos accèssits i les sis obres finalistes. En total l'exemplar conté els onze millors contes seleccionats pel jurat qualificador.

Tercera Edat Gent Gran

Un grup de 20 persones de l'Associació de Gent Gran va participar del 19 al 23 de març passat als segons jocs soci-culturals i esportius de la Mediterrània als quals hi havia gent de l'Alguer, Andorra, Baracaldo, Calafell, València i Mallorca. Es reuniren 1.600 participants i es feren excursions a peu, amb bicicleta, gimnàstica, danses del món, una visita cultural a Palma, assistiren a un concert que va oferir l'orquestra de Gent Gran

de Mallorca i la Coral de Bunyola. Els jocs foren inaugurats per la Presidenta del Consell de Mallorca i la clausura es féu a Lluc.

Persones Majors

L'Associació de Persones Majors va voler celebrar amb un bon dinar a Can Tronca de Sant Joan l'obtenció del primer premi de comparses de la darrera rua del Carnaval. Allà, dia 26 de març passat, una cinquantena de persones, protagonistes i altres amb ells vinculats, varen assaborir un exquisit menjar.

A més, aquests darrers mesos, una i altra associació han celebrat excursions culturals i recreatives per l'interior de l'illa.

Festa del "Dia des Puig"

Com ja és tradicional, el dia de la tercera festa de Pasqua, enguany dia 22 d'abril, els montuïrers amb número possiblement superior a anys anteriors, tornaren celebrar el dia del Puig. Una vegada lliurada la vara al Batle del Puig, enguany Joan Pocoví Oliver, partí ufanosa la comitiva a peu cap al Puig precedida per la banda de música fins a la sortida del poble. Allà, a dalt, es va concloure el 9è campionat local de tella, se celebrà missa a la què va predicar el capellà salesià de Catalunya, Joan Brulles. Acabada la missa i en el mateix temple es reté homenatge als qui havien estat batles des Puig entre 1993 i 2003. Se'ls entrega una placa i un quadre commemoratiu. Posteriorment s'inicià el ball de bot amb la banda de música i, a l'horabaixa, al pavelló esportiu, un partit de bàsquet entre els veterans de Montuïri i els de Petra donava per acabada la gojosa jornada.

Després de l'encontre i de l'ofici del dia de Pasqua, la banda a plaça interpreta un gradable concert

També fou notícia la banda: El Dijous Sant, enguany estrenà nou uniforme

Presentació de la candidatura del PSM

El vespre de dia 25 en el restaurant Es Cantó l'agrupació local del PSM-EN va presentar els qui seran els seus candidats a les eleccions del proper 25 de maig. Cal destacar els parlaments de Mateu Morro, Conseller d'Agricultura, el de Pere Sampol, President regional i Vicepresident del Govern i el qui serà cap de llista, Mateu Ginard. Hi assistiren prop de 400 persones.

Conferència informativa

El mateix vespre de dia 25 a la sala d'actes de l'ajuntament i organitzat per "Radio Montuïri" tengué lloc una conferència dictada en castellà sobre: "Aula de salud. La autoestima: La influencia en la salud y en la conducta".

Quan tenien 16 o 17 anys en Toni Cerdà "Ferreric", en Biel Mateu "Rei" i en Joan Rigo "Muix" un diumenge d'estiu de 1960 anaren a Can Pastilla quan aleshores encara no hi havia cap hotel

LAPIS

joies per a tots

- Taller propi artesanal
- Gran varietat de dissenys i preus
- Certificat de garantia i autenticitat

Obert 7 dies a la setmana, de 9,00 a 19,00 h.

Ctra. Palma - Manacor, Km 28 • 07230 Montuïri, Illes Balears
Tlf. 971 16 16 00 • Fax 971 64 64 27 • www.lapis.com.tr • palma@lapis.com.tr

Cristòfol Massanet Juan "Parri"

Un retorn al passat i l'evocació d'unes figures que el pas del temps ha fet borroses

Entre en Tòfol Massanet —l'entrevistat— i el qui escriu hi ha hagut durant tota la vida una simpatia mútua, una bona amistat. Al llarg de la infància i joventut visquérem molt a prop i al mateix carrer. Eren les dècades dels anys vint i trenta passant als anys quaranta. L'amistat forta que tenia i que té el que entrevista és amb el seu germà Vicenç. Aquest i el qui escriu guanyàvem de quatre anys a en Tòfol. Dins els anys trenta aquest ja formava part del nostre esbart. Els anys esfumaren la presència dels dos germans al carrer. Estaven llogats. Ens vèiem comptades vegades, però l'amistat ha continuat infrangible.

Quan darrerament veiérem la seva firma sota unes breus gloses publicades a **Bona Pau** tenguérem una agradable sorpresa. Ignoràvem que tengués aquesta afició, aquesta vena. Ens havia desaparegut de nin i ens saludàvem afablement, però d'enfora. No debades havien passat més de 60 anys des de la nostra infància. Quedàrem d'acord per tenir un breu diàleg.

En la visita que li férem al seu domicili ens sorprengué agradablement un detall: en un lloc destacat una petita llibreria estibada de llibres adornava l'estada. Constituïa un bon símptoma per saber de què anava actualment el nostre amic.

En Tòfol va néixer a Montuïri al carrer de Baix l'any 1926. Foren quatre germans: Rafel, Vicenç, Cristòfol i Joan. També tengueren una germana que malauradament morí als dos dies de nascuda. Es casà el 1953 amb Margalida Barceló Ribas. Tenen dos fills ja majors i casats: Rafel i Margalida.

Quan li preguntam quina és la seva professió respon:

— Oh! Jo he fet de tot, he tengut molts d'oficis, però, vaja, direm que

som agricultor.

És un dels homes que encara hi ha al poble que ha estat llogat a certes possessions i ha viscut un temps en què es feien les llesques primes.

— Què recordes del carrer de Baix —li preguntam—?

— Ah! Aquell temps... Fou l'època venturosa de la meua infància. Record persones que formaven part de la meua vida de nin i que no oblidaré mai: Mestre Joan "Inquero", que feia o adobava botes i portadores al carrer; en Biel "Titina", que tenia una fusteria, mestre Ramon "Solleric", en Miquel "Terric", que tenia molts de "tebeos" i jo "anava fuit" per anar a ca seva... El carrer de Baix era molt familiar.

— Algun detall o anècdota interessant d'aquells anys?

— Sí; record que el 19 de desembre de 1933 féu una nevada molt grossa. hi havia més de mig metre de neu per tot i l'amo en Sion "Escolà" parava rateres pel nostre carrer damunt la neu. Va agafar multitud d'ocells.

— On i amb quins mestres anares a classe?

— Vaig començar, després de Ca ses Monges, amb don Sebastià Perelló; llavors amb don Bartomeu Mir... Record que l'any 1935 amb en Tomeu "Serra", en Guillem "Niu" i altres, emprant un carretó de mà traginàvem de per la vila cossiols amb plantes per adornar les noves escoles que s'havien d'inaugurar. Vaig anar també prop un any amb don Rafel Bennassar. Fou el darrer mestre que vaig tenir; estàvem dins el Moviment i no vaig anar pus a escola. Tenia 11 anys.

— Recordes la teua primera feina?

— Perfectament. Tenia uns 9 anys i un vespre vengué l'amo en Pere "Rafaler" amb la bicicleta i dirigint-se als meus pares els digué: "Venc a cercar en Tòfol, l'he de mester per guardar indiotis". Els meus pares no hi estaven molt d'acord; jo era un nin. Res. Els va convèncer i posant-me damunt el tub de la bicicleta amb què havia vengut em dugué a la possessió de Son Boivàs, on ell estava. Aquest vespre ell quedà a romandre, però els se-

Restaurant

PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31

• Tlf. 64 63 14

• Montuïri

güents jo quedava tot sol a les cases. Guardava un estol d'indiots.

En Tòfol es despatxa a gust anomenant els diferents llocs a on va anar a fer feina fins que es jubilà. Tots els estius aplegava ametles a diferents possessions, entre elles Son Castelló. Començà per estar llogat d'un mode fix a Son Trobat per espai d'un any. Després va passar a fer de pastoret a Malesherbes, on també hi estava llogat amb en Miquel "Matarino". Amb aquest els vespres d'hivern anaven a escola a can Bartomeu "Doia". Algun vespre, quan arribaven a les cases, estaven tancades i anaven al sostre sense sopar. En aquesta possessió cridaven "sopes" a les quatre del matí; es posaven una grapada de figues seques de les que donaven als muls dins la butxaca i fins al migdia.

— No és creïble —comenta en Tòfol—. Eren els anys quaranta.

D'aquesta possessió passà a Son Albertí, a la Marina de Lluçmajor.

— Comparat amb Malesherbes, estava al cel —ens diu—.

Després a la possessió de can Masset —5 anys— fins que morí el seu pare l'any 1947. Tot seguit a Son Boscana... Després, tot rient, ens co-

"Estant a Malesherbes amb en Miquel 'Matarino' els vespres d'hivern anàvem a classe amb en Tomeu 'Doia'. Quan tornàvem a vegades les cases estaven tancades i anàvem al sostre sense sopar"

menta amb un to un tant humorístic:

— No trobes que corria molt?

No és estrany. Molts de missatges feien el mateix, canviant de possessió constantment, cercant bons amos i bon tracte i també un bon sou. A cada una d'aquestes cases hi va estar entre dos i cinc anys. El 1952 retorna a Montuiri i es posa de picapedrer amb mestre Joan "Porrerenc".

— Estant amb ell —ens diu— i dins aquests anys férem les cases de Son Mesquida i la Plaça de Toros d'Es Dau (1952). L'any 1953 tomàrem la casa de davant ca l'amo en Tomeu de Son Boivàs i hi férem la casa d'en Biel "Eloi". Aquest any em vaig casar i amb la meua dona passàrem a Son Vanrell amb els meus sogres.

— Així mateix trepitjares molt de terreny.

— I no he acabat —ens diu—. Més endavant la meua dona i jo ens llogàrem a una possessió que li deien Sa

Bassola. Guanyàvem 800 pessetes al mes els dos. Però un any després tornàrem a Son Vanrell per amos. Hi estiguérem cinc anys. Llavors vaig anar al butà (10 anys). Em feren una proposició per anar amb la dona i els nins a Can Xulla, un hort de Sa Casa Blanca amb un sou de 20.000 pessetes al mes i una gratificació d'una peseta per litre de llet. Hi havia 30 vaques (2 anys). Per últim pas a fer feina a la fàbrica de ciment armat d'en Rafel "Costa" (12 anys). Aquí em vaig jubilar.

— Vertaderament devies estar amb la llengua defora; donares moltes passes. Espigolem ara altres aspectes de la teua vida. T'agrada la lectura?

— Molt. Sempre m'ha agradat. Llegesc qualsevol tema que estigui a l'abast del meu cervell. Fins i tot els llibres de text de la meua néta.

— Si no ens equivocam, també t'a-

(Continua a la pàgina següent)

veterinaris
m o n t u i r i

Camí de Ca'n Tamos, s/n
07230 - Montuiri
Tel./Fax: 971 64 66 49
clivetmontuiri@airtel.net

Clínica Veterinària

- ☐ medecina general
- ☐ vacunacions
- ☐ cirurgia
- ☐ raig X
- ☐ ecografia
- ☐ animals exòtics
- ☐ perruqueria
- ☐ .....

CONCERTAU HORA

(Ve de la pàgina anterior)

gradava el cinema.

— No t'ho pots imaginar. M'agradava i m'agrada en deliri. Per la TV només veig futbol o cinema.

— Què ens dius del cinema mut del nostre poble. L'has vist encara?

— Sí, i molt que m'agradava. Record encara una pel·lícula molt interessant que vaig veure a Can Sampol: "La isla del Tesoro". Ens feia anar fuits a grans i petits.

— Què ens pots dir del temps del mut?

— Ah! era una festa anar al cinema amb tots els amics. Jo, com algun altre, anava curt de doblers i a vegades solia entrar quan feia temps que el programa havia començat. Entrava a la sala sense entrada per cinc o deu cèntims de pesseta. Quin temps aquells!

— I què em dius de l'època del sonor?

— Els qui no han viscut els anys que van del 40 al 60 no es poden fer una idea del que significava el cinema per a la gent del poble. Durant tota la setmana vivíem i treballàvem amb la il·lusió del programa del diumenge. Jo ja era casat i el diumenge al vespre, es-

Fent el servei militar a Melilla aregà un poltre irlandès mig salvatge, el qual, després, guanyà el gran premi a les carreres organitzades allà.

tant a Son Vanrell, sempre, fes fred o calor, brusca o neu, els dos damunt la mateixa bicicleta, anàvem al cinema. Quan tenguérem el nin ens hi col·locàvem tots tres. No només era una afició, també una necessitat. Compensava plenament tota aquella vida de feina i preocupacions de la setmana. Si un diumenge no podíem anar al cinema, la festa no era completa. No teníem altra cosa per entretenir-nos i obrir el nostre esperit a un altre món.

— Hem d'interpretar que has enyorat aquells anys.

— Sí. Per què no dir-ho? La feina era dura, però érem joves i teníem il·lusió... i a més teníem un passeig al carrer Major i la Plaça, el millor de Mallorca. Els diumenges al vespre no hi cabien. Estava animadíssim.

— Quina és la qualitat que més admires d'una persona?

— Sens dubte, la sinceritat.

— Tens algun fet interessant per exposar a més del que ens has dit?

— Home... Tenc altres petites històries, però només te'n contaré una. Com tu saps, als quatre anys vaig tenir el "garrotillo". Estava al llit i m'ofegava; no podia respirar. Un vespre ja havia perdut els sentits i els meus pares m'agafaren i partiren cap a s'hostal per si passava algun cotxe i dur-me a Palma. Tenguérem sort; en passà un i ens hi transportà. Anàrem directament a la clínica de don Miquel Ferrando. Quan arribàrem jo gairebé no era d'aquest món. El metge estava operant. Una infermera l'avisà i vengué tot d'una; encara duia el bisturí amb la mà. Tot seguit es féu càrrec de la situació i amb el mateix bisturí que duia m'obrí ràpidament la gargamella sense anestèsia. Vaig recobrar-me d'immediat. Comanà a la infermera que havia de fer amb jo i digué: "Quan hagi acabat la intervenció que tenc entre mans, vendré de cop". Així ho féu. Vaig anar mesos amb un tub d'argent a la gargamella. Ell venia molt a Montuiri i quan em visitava em deia: "Què tal, Parrinet? Te vaig tallar el coll, eh?" Llavors, més baix, com si parlàs amb ell mateix deia: "Però et vaig salvar la vida".

Mentre recollim el papers en diu:

— Voldria contar-te un altre fet.

— Endavant.

— Resulta que quan vaig fer el servei militar em tocà fer-lo a Melilla. A la bateria demanaren algú que sabés cuidar cavalls. Jo havia cuidat muls i em vaig presentar. "Anem amb jo", em diu el tinent.. Em presentà a un comandant i aquest em dugué a unes quadres de l'exèrcit on em mostrà un cavall. Era un exemplar extraordinari, ben fet, però amb una mirada que no inspirava gens de confiança. "A aquest bergant el caçarem a Irlanda; de poltro era salvatge i es porta com a tal. Ja ha romput dues selles. L'has de fer colcador". I se'n va anar. Vaja una tasca que m'espera!, vaig pensar. Res, amb bones paraules i molta paciència vaig aconseguir que es pogués muntar. A la primera sortida guanyà el primer premi. Va arribar que pels carrers de Melilla, jo damunt un altre cavall, em venia darrera, com un canet sense dogal, ni res. El comandant estava astorat.

— Molt interessant, Tòfol. Ara...

— Un moment, per favor —interromp—. Tenc una glosa que m'agradaria que la publicassis. I ens diu:

Miquel, tu has arribat a l'hora que havies dit, te tenc per un bon amic perquè molt m'has ajudat i si mai t'he agraviat me desdic del que he dit perquè a n'en Miquel Terric jo sempre l'he apreciat. T'he volgut fer una cançó i me pareix que he complit si tornes un altre pic ja te la faré millor.

Amb aquest amic hem retornat al passat, als jocs del carrer de Baix i d'Es Dau. A les enfilades al ginjoler i els servers. A les imatges del forner Palós amb la post del pa damunt el cap i Mestre Joan "Inquero" amb els compassats cops de martell adobant botes i portadores en mig del carrer. Hem evocat les figures d'alguns amics d'infància que el pas del temps ha fet borroses... Vells temps. Feliços temps.

MIQUEL MARTORELL ARBONA

E.S.
SES JARDINES
 CTRA.MANACOR,KM.29,3
 07230-MONTUIRI
 TELF.971646146

Els components de les 4 candidatures

PSM - Entesa Nacionalista

Partit Popular - PP

1. Gabriel Matas Alcover
  2. Jaume Bauzà Mayol
  3. Maria Verger Noguera
  4. Rafel Fullana Miralles
  5. Jaume Ramonell Miralles
  6. Magdalena Fornés Gomila
  7. Gabriel Arbona Verger
  8. Catalina Maria Ribas Nicolau
  9. Javier Socias Pocoví
  10. Bartomeu Verger Mudoy
  11. Magalida Marimón Miralles
- Suplents*
1. Rafel Alcover Amengual
  2. Joana Ramonell Verger
  3. Mateu Fiol Jordà

Cens electoral a Montuïri

Una vegada confeccionat el cens electoral a Montuïri per a aquests pròximes eleccions, a les llistes hi figuren 1.928 electors.

Com a dada històrica podem dir que a la darreres, de 1999, el cens era de 1.997 i hi participaren 1.717 votants; el 87%. Unes xifres un poc incomprensibles comparades amb enguany, ja que aleshores la població de Montuïri era de 2.235 habitants i ara és de 2.600. Per tant amb 365 habitants més hi ha 69 electors manco a les llistes.

1. Mateu Ginard i Sampol
2. Jeroni Nicolau i Garau
3. Antònia Arbona i Rossinyol
4. Margalida Mayol i Salvà
5. Mateu Rigo i Bonet
6. Francesca Bauzà i Garcias
7. Josep Gomila i Mesquida
8. Josep Maria Mas i Tugores
9. Apol·lònia Rigo i Bennàssar
10. Antoni Sastre i Cerdà
11. Joan Verger i Rossinyol

Suplents

1. Joana Maria Gomila i Garau
2. Aina Maria Roca i Roca
3. Joan Mesquida i Llinàs

Unió Mallorquina - UM

- 1 Antoni Bennàssar Verger
  - 2 Pere Mayol Mayol
  - 3 Jaume Bonet Company
  - 4 Margalida Munar Garau
  - 5 Gabriel Ferrer Mora
  - 6 Joan Manera Trobat
  - 7 Tomeu Bennàssar Verger
  - 8 Miquel Oliver Servera
  - 9 Bartomeu Pocoví Verger
  - 10 Ferran Verger Gomila
  - 11 Andreu Camps Mascaró
- Suplents*
- 1 Antoni Jaume Amengual
  - 2 Joan Verger Gomila

Resultats dels anteriors comicis municipals

	1979	1983	1987	1991	1995	1999
PP vots	628	714	602	851	833	850
%	44%	46'5%	38'4%	54%	54'1%	50'7%
Regidors	5	5	5	6	6	6
PSM vots	385	448	277	264	464	Coalició
%	27%	29'2%	17'6%	17%	15'9%	PSM-
Regidors	3	3	2	2	2	PSOE
PSOE vots	387	359	399	315	246	vots 698
%	27'1%	23'4%	25'4%	20"	30%	41'6%
Regidors	3	3	3	2	3	Reg. 5
UM vots						86
%						5'1%
Regidors						0
			CDS	CB		
			157 v.10%	124 v.8%		
			1 regidor	1 regidor		

Partit Socialista Obrer Espanyol - PSOE

1. Bartomeu Servera Gallard
  2. Gaspar Socias Mora
  3. Catalina Fiol Roig
  4. Joana Rigo Ribas
  5. Francesc Mendoza Cabrera
  6. Antònia Ribas Cerdà
  7. Jaume Mayol Roca
  8. Joan Manera Roscar
  9. Margalida Miralles Manera
  10. Miquel Bauzà Serra
  11. Maria Antònia Janer Gomila
- Suplents*
1. Antònia Sampol Fornés
  2. Jaume Nicolau Bauzà
  3. Gabriel Miralles Pizà

Montuïri

971 646 460

Bar Can Pieres

MANIFEST

"MONTUÏRI DIU NO A LA GUERRA"

El moment actual no pot deixar ningú indiferent. La guerra endossa muntanyes de sofriment físic i moral a milers de persones innocents que no poden tenir per resposta el nostre silenci. Els mals de la guerra no acaben quan la donen per acabada, sinó que els qui l'han patida l'arrosseguen durant moltes generacions.

És per això que els ciutadans i ciutadanes de Montuïri, en tant que ciutadans i ciutadanes del món, alçam la nostra veu contra la guerra i a favor de la pau.

Tots els dolors són nostres.

Perquè:

- No es romp una espiga sense que es senti tot un sement.

- No s'esbocina el bressol d'un infant sense que s'esbocin tots els nostres bressols.

- No s'esbuquen les teulades d'un poble sense que s'esbuquin les nostres teulades.

- No s'escampa el foc destructor dels míssils sobre les places d'un país sense que també les nostres quedin destrossades.

Declaram:

- El nostre rebuig contra qualsevol forma de violència o ús de la força com el que es produeix ara contra l'Iraq.

Demanam:

- Que no hi hagi més guerres en qualsevol part del món i que no siguin

silenciades pels mitjans de comunicació.

- Que es respecti la via del diàleg en el marc de les Nacions Unides com a opció vàlida per solucionar els conflictes.

- Que es promogui la tolerància, el respecte per als que no pensen igual com a base futura per a un major enteniment entre les nacions.

- Que es destini a l'educació, a la cultura, a la sanitat, a la solidaritat, a l'ajuda als pobles del Tercer Món els recursos que fins ara s'usen per a l'armament i per a la destrucció.

Aquest gest, ciutadans i ciutadanes de Montuïri és important. Som solidaris amb els altres racons de la Terra que ara abracen els mateixos sentiments.

Els qui continuïn rere nosaltres coneixeran la nostra contribució.

Perquè com diuen els poetes enfront del sofriment l'ésser humà es confon, vessa les mateixes llàgrimes. És un germà igualment delicat que necessita

escollir cartes plenes d'amor.

No hem d'oblidar la lliçó. Hem de comunicar-la als més joves perquè la vida sigui sempre possible per a tots, perquè la pena que ara sentim i aquest clam contra la guerra es transformin en esperança.

A Montuïri s'organitza una manifestació dia 12 d'abril passat per dir "no a la guerra"

MONTUÏRERS A CUBA

Gràcies a una recerca en curs sobre l'emigració de balears a l'illa de Cuba hem tengut notícia d'una família d'ascendència de Montuïri que viu en aquella illa. La informació l'hem obtinguda a través d'una enquesta historicosociològica que hem passat als membres de la Casa Balear de Cuba. Tenim fins ara 350 enquestes conques. En una d'aquestes es fa referència a un home de Montuïri que emigrà a Cuba l'any 20: **Montserrat Cerdà Miralles**, nascut a Montuïri el 4 de febrer de 1894. Feia de picapedrer i arribà a Cuba el 20 d'abril de 1920. Es casà amb una cubana: Sofia Rodríguez Betancourt. Ara una filla seva ha contestat l'enquesta i ens informa que els padrins nomien Bartomeu Cerdà Gomila, i feia de viner, i la padrina nomia Margalida Miralles Pocoví. En Montserrat Cerdà morí a Central Urbana Noris (província d'Holguín) el 26 de juliol de 1974. Agrairíem a les persones que siguin parentes seves que es posin en contacte amb mi i els donaré més informació sobre aquests parents, els quals també estan interessats a conèixer qui són els parents montuïrers. La cosa va sobretot per aquells que tenen els llinatges esmentats: Cerdà, Miralles, Gomila i Pocoví.

Joan Miralles i Monserrat

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys
treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

Gabriel Matas Alcover, president del Partit Popular

«Montuïri ha avançat adequadament en obres, en infraestructures i en serveis»

Per segona vegada consecutiva Gabriel Matas Alcover es torna presentar com a candidat a Batle de l'Ajuntament de Montuïri, pel Partit Popular. Persona jove, però amb experiència després de quatre anys de govern al front de la batlia de l'Ajuntament i altres quatre anys anteriors com a regidor d'urbanisme, esports i joventut. Particularment i pel que fa als quatre darrers anys en el poble s'han duit a terme tota una sèrie de realitzacions, les quals, naturalment, han satisfet uns ciutadans, altres han romàs indiferents i també n'hi ha que les han reprovades. Té 36 anys i és casat amb Catalina Llompart, amb qui tenen una filla, Antònia Maria. Va dur la presidència del CE Montuïri al principi d'ocupar la batlia, fent que el nostre equip retornàs a la III Divisió. Ara, dedicat per complet a la política municipal, és President del Partit Popular de Montuïri, President de l'Associació de Municipis de les Illes Balears i membre del Comitè Executiu del Partit Popular de les Illes Balears. Lidera amb il·lusió la candidatura del Partit Popular, a fi de continuar la tasca i la responsabilitat assumida durant aquests anys, "amb l'objectiu —diu ell— de seguir lluint pel benestar dels montuïrers".

— Quins són els motius que t'han inclinat a voler continuar de batle?

— Durant aquests quatre anys, he fet feina amb contacte directe amb la gent del poble, a l'ajuntament i al carrer, escoltant els problemes de cada dia i cercant solucions adequades. La meua il·lusió és donar continuïtat a aquesta labor, des de la Batlia de l'Ajuntament, amb la satisfacció personal de conèixer de primera mà les inquietuds quotidianes dels veïnats, però també prosseguint les millores en actuacions generals: obres d'infraestructures, sanitat, cultura, educació, accions socials i d'altres; actuacions que fan de Montuïri un poble modern, adaptat als temps actuals, però que s'han de fer de manera equilibrada i conseqüent amb el seu caràcter rural, el que li dona el seu especial encant.

— Creus que en aquestes pròximes eleccions el PP tornarà obtenir

majoria absoluta?

— Dins el Partit Popular de Montuïri cerquem garantir la qualitat de vida i la prosperitat de tots els montuïrers. Hem lluitat principalment durant aquesta legislatura per fer una política d'estabilitat, de seguretat i de tranquil·litat, i hem fet millores en nostre poble, però des de la sostenibilitat. Coneixem les demandes i necessitats de Montuïri i volem continuar avançant cap a un progrés estable i amb garantia de futur. Ara bé, són els montuïrers els qui te-

nen la paraula, per donar la credibilitat i la seva confiança al nostre programa. Confiam en la seva decisió per governar Montuïri quatre anys més, amb la mateixa estabilitat duita fins ara i amb més il·lusió que mai per dur nous projectes endavant.

— Amb qui pactaria cas de no obtenir majoria absoluta?

— Són els electors els que han de decidir, democràticament, amb el seu vot; però sent la satisfacció d'haver guanyat la confiança dels montuïrers i poder governar amb la majoria necessària per fer viables els projectes i iniciatives del nostre programa.

— Des del càrrec de màxim responsable, quina és la teua valoració de la passada legislatura?

— Molt positiva i molt satisfactòria, tant a nivell personal com polític. Montuïri ha avançat adequadament en obres, en infraestructures i en serveis: tenim la finca de son Fornés en propietat dels montuïrers i el Museu des Fraret en funcionament; hem aprovat un polígon comercial, industrial i de serveis; hem millorat la circulació i el trànsit; asfaltat camins rurals amb l'ajuda dels pagesos; hem inaugurat el pavelló polisportiu, el Pou del Rei, racons emblemàtics com la Plaça del Dau; hem fet el clavegueram de Sa Corona,

(Continua a la pàgina següent)

ADROGUERIA I ELECTRODOMÈSTICS

DE PLAÇA

Telf. 971 64 62 50 • MONTUÏRI

Comprant a la vila feim poble

(Ve de la pàgina anterior)

arreglat sèquies, el Carrer de Palma, hem potenciat la Fira de Sa Perdiu i els Cossiers; editat llibres de Montuïri; l'Escola de Música ja és oficial; tenim ADSL i internet a la biblioteca pels joves i estudiants, hem recolzat i subvencionat les associacions i les persones majors; obres del camp de gespa artificial; el primer Centre de Dia del Pla,... Són moltes actuacions satisfactòries per a tots.

– És molt possible que encara hagin quedat tasques pendents per fer. D'entre aquestes, quines consideres que són prioritàries i heu pensat dur-les a terme?

– Tenim projectades moltes actuacions. Entre elles podríem esmentar les de finalitzar les Normes Subsidiàries per obrir nous carrers, fer aparcaments i construir vivendes; ampliar el polígon de serveis per donar cabuda a tots els comerciants de Montuïri que s'hi vulguin establir; embellir les entrades de Montuïri amb avingudes ajardinades; fer un casal de cultura per englobar biblioteca, arxiu i sala polivalent d'actes i conferències; millores sanitàries amb especialistes, com per exemple un pediatra; una guarderia nova devora les Escoles; arreglar el Cementiri Vell, una Plaça i un parc a l'Avinguda d'Es Dau. I tot s'ha de fer amb una gestió adequada, com hem fet aquests quatre anys, sense augmentar els impostos i controlant les arques municipals.

– Has dit que les Normes Subsidiàries s'haurien de concloure a fi d'arribar a l'aprovació definitiva. Podries explicar-ho més?

– Sí. Aquesta legislatura hem tramitat dos aspectes essencials de les Normes Subsidiàries: l'econòmic, amb l'aprovació del Polígon Comercial, Industrial i de Serveis i el cultural i medi ambiental, amb l'aprovació del Catàleg de Protecció del Patrimoni històric de Montuïri. Actualment, els tècnics estan finalitzant la feina per l'aprovació definitiva de les Normes Subsidiàries, perquè siguin actualitzades a fi que ens permetin obrir nous carrers i solars, millorant així l'oferta de sòl disponible i abaratint

La inauguració del nou pavelló esportiu haurà estat una de les darreres obres municipals d'aquesta legislatura

el preu de les vivendes als montuïrers; com també que garanteixin zones verdes ajardinades i que respectin el nostre enclau rural i mediambiental que requereix protecció.

– S'ha parlat molt del dèficit municipal. Quina resposta satisfactòria podria donar el batle?

– Hem duit una política equilibrada durant aquesta legislatura, estabilitzant la hisenda municipal, amb un pla de sanejament financer que vàrem posar en marxa fa dos anys i que ens està donant molts bons resultats. Continuarem aquesta política de control estricte i d'estabilitat.

– També hem sentit divergències a l'entorn de l'administració municipal, no sempre favorables. Com respondries?

– Com tots els ajuntaments, cada dia hem d'assumir més serveis i més demandes de la vida actual; no obstant, els nostres recursos són bastant limitats. Per això, la nostra feina administrativa s'ha centrat en dos àmbits: conèixer els problemes diaris dels montuïrers i donar solucions factibles a les seves reclamacions; i a nivell més ampli, tramitar subvencions i convenis de col·laboració per executar les infraestructures i les inversions. Això ha estat possible amb una bona organització i moltes ganes de fer feina.

– Podries enumerar tres temes prioritaris del vostre programa electoral?

– Els tres temes prioritaris que hem projectat de cara al benestar i la qualitat de vida són aquests: *El projecte sanitari* de millorar el Cementiri Vell i de potenciar Ca Ses Monges com a centre sani-

tari global: augmentar els serveis del metge municipal (adquisició material quirúrgic), tenir especialistes (pediatra), la instal·lació de Nosis (pels disminuïts físics o psíquics), entre d'altres. *El projecte econòmic* seria ampliar el Polígon de Serveis pels comerciants, "mercadillo" artesanal els diumenges, segell de qualitat als productes agrícoles, subvencions als nous empresaris, bonificació a la construcció de vivendes dels joves, economia turística de qualitat al Molinar i una

ruta cicloturística. *El projecte socio-educatiu* es concretaria en el casal de cultura, la nova guarderia infantil a les escoles, el projecte formació-feina pels joves que es vulguin incorporar al món laboral, el pla director per a la gestió de les instal·lacions esportives noves, l'escola arqueològica a les cases de la finca de Son Fornés.

– Gairebé tots els dies se senten queixes de robaroris. Com valora la seguretat ciutadana?

– Els montuïrers som gent tranquil·la i familiar, que valorem per damunt de tot les avantatges de viure a un poble d'interior. Per això, en el PP de Montuïri consideram imprescindible tenir garantida la seguretat a les nostres cases i el bon govern als carrers. En aquest sentit, aquests quatre anys hem aprovat una reforma circulatòria, una Ordenança de renous, una Ordenança d'obres als carrers, el Jutjat de Pau ha començat a celebrar judicis orals per agilitzar les denúncies enviades... La nostra proposta fonamental per aquesta legislatura és contractar un tercer policia local, per establir torns de guàrdia els vespres i de vigilància a les zones rurals més desprotegides.

– Ja per acabar, que diries als electors en general?

– Que facin ús del seu dret de votar dia 25 de maig i confiïn en el nostre programa, per garantir la tranquil·litat, el progrés adequat i la continuïtat estable del nostre poble. Apostam per Montuïri i volem continuar fent feina per millorar la qualitat de vida, amb la confiança i el recolzament de tots els montuïrers.

O. ARBONA

Sí... *Partit Popular*

1. Gabriel Matas Alcover

2. Jaume Bauzà Mayol

3. Maria Verger Noguera

4. Rafel Fullana Miralles

5. Jaume Ramonell Miralles

6. Magdalena Fornés Gomila

7. Gabriel Arbona Verger

8. Catalina Mª Ribas Nicolau

9. Javier Socias Pocoví

10. Bartome Verger Mudoy

11. Magalida Marimón Miralles

Suplents

1. Rafel Alcover Amengual

2. Joana Ramonell Verger

3. Mateu Fiol Jordà

Antoni Bennassar Verger, cap d'Unió Mallorquina

«La nostra vocació és la d'ocupar el centre dins l'espectre polític de Montuïri»

En el darrer número de Bona Pau ja donàrem a conèixer Antoni Bennassar Verger (Toni des Puig) el qual anirà davant de la llista electoral d'Unió Mallorquina a les pròximes eleccions municipals de Montuïri. D'ell dèiem que nasqué fa 34 anys, és casat i és pare de dos fills. Ha estudiat formació professional de primer grau de cuina i també ha fet cursos de fotografia i de informàtica. Des dels 18 anys es dedica a l'hostaleria i juntament amb la seva família dirigeixen el restaurant de Cas Carboner. És vocal de l'AMPA i aficionat a al ciclisme, la fotografia i la informàtica. Un nomenament que "m'omple d'orgull i de satisfacció —ens deia—, però també significa una gran responsabilitat".

— Però, quins són els motius que t'han induït a voler ser batle?

— Falta una persona amb ganes de fer feina, que aportí saba nova, que doni un canvi a l'Ajuntament, que dugui una gestió municipal clara i transparent, i que sigui capaç de sanejar l'Ajuntament. I jo em veig amb ganes i tenc un bon equip per dur-ho a terme.

— Quines possibilitats entreveus en aquestes eleccions?

— Tots els partits que ens presentem tenim les mateixes possibilitats. El nostre objectiu és el de tenir el màxim de representació, i ho podem aconse-

guir, ja que estic ben recolzat per un grup que és capaç de governar i de dur a terme tots els punts del nostre programa.

— Cas de no obtenir majoria absoluta, amb quin partit pactaria?

— Ens agradaria treure majoria, això significaria que el poble de Montuïri confia amb nosaltres i ens veu capaços de treure endavant el projecte que tenim per al nostre poble. De fet dia 25 el poble deixarà un missatge a les urnes. Nosaltres actuarem en con-

seqüència i decidirem el més adequat per al poble de Montuïri.

— Encara que no hagi format part del Consistori, quina valoració concediries a la passada legislatura?

— És millorable. S'han fet grans inversions i s'han abandonat unes necessitats bàsiques que són imprescindibles per al bon funcionament del municipi. Per exemple, ens manca una escolesca digna per als nostres infants, s'han abandonat completament els joves, i altres aspectes de la vida quotidiana amb els que cada dia ens hi trobam.

— Quines obres o tasques s'hauran quedat sense fer o pendents de la passada legislatura?

— Això ho hauria de contestar el batle actual. De totes maneres opino que a un poble com Montuïri els programes dels partits són similars. Tothom coneix les mancances del poble. El que falta és un equip de govern que sigui capaç de dur a terme, amb serietat, transparència i bona administració econòmica, totes aquestes mancances. Voldria que la gent de Montuïri vegi amb nosaltres un equip capaç de fer-ho.

— En concret, quines obres o tasques consideres que s'hauran de dur a terme com més prest millor?

— Nosaltres creim amb la gent, amb les persones i aquestes han de gaudir de totes les comoditats. Ens manca una escolesca decent i s'ha de millorar el centre de dia de la gent gran. Els joves que fan feina han de poder comptar amb centres ben dotats on poder dur els familiars que més aprecien. No podem descuidar les infraestructures, com per exemple les aigües pluvials, l'enllumenat públic al poble i al cementiri; millorar la circulació. I per als nins manca un parc i un pediatra.

— Què opines de les Normes Subsidiàries?

— És ben necessari tenir-les aprovades, ja que són un instrument bàsic i indispensable per al normal funcionament del municipi.

— Del dèficit municipal que supor-

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11

Pol. Son Castelló

07009 Palma de Mallorca

ta l'Ajuntament, quin és el teu punt de vista?

– És molt preocupant. Tenim l'obligació de reduir-lo sense que afecti al normal funcionament del municipi ni a les inversions que són necessàries per mantenir el poble de Montuïri a l'altura que es mereix.

– Quina és la teva opinió sobre l'administració municipal dels darrers anys?

– Ha mancat una bona previsió, tant econòmica com en la manera d'executar les obres, com també s'han descuidat molt els aspectes socials, així com aquestes petites coses que al parer no tenen importància però que la gent se'n beneficiaria cada dia.

– Vols enumerar tres temes que destacaries del vostre programa?

– Començaré pels més petits als quals els manca, com ja he dit, una escoleta com cal, un parc i un peditra i també volem ajudar als pares en la compra de llibres. Els joves han de disposar d'una biblioteca amb condicions i d'una sala d'informàtica per facilitar els seus estudis i també volem facilitar-los l'adquisició d'un habitatge. Per altra part tenim previst millorar els

accessos al poble des de Sant Joan, Lloret i Pina amb una ronda i eliminar els problemes que ocasionen les aigües pluvials.

– Com valorau la seguretat ciutadana a Montuïri pel que fa a robatoris i altres aspectes?

– Manca un servei de vigilància permanent que cobresqui les 24 hores, tant a l'interior com a les afores.

– Què diries als electors en general?

– No crec en grans promeses electorals, més bé crec en un equip de feina que em servesqui de repatlà i en la gent de Montuïri. Els electors han de valorar aquella persona que representa una candidatura, una persona que sigui capaç de treure endavant un gran poble com és Montuïri, i d'esmenar totes les mancances que té el poble; una persona senzilla, assequible per tothom, que actuï amb honradesa, serietat i administrant bé fins al darrer cèntim.

– Essent que ets nou en aquesta formació, què afegiries per als montuïrers?

– El partit que representam, Unió Mallorca, és defineix en els seus estatuts com "un partit nacionalista, de caràcter centrista i d'ideologia liberal". Per tant la nostra vocació és ocupar aquest centre dins l'espectre polític del nostre poble, opció que no està representada pels partits que fins ara han obtingut regidors en el nostre consistori. Vull deixar ben clar que les decisions són i seran sempre preses per les persones que estam dins el

comitè local, els afiliats i simpatitzants que hi vulguin participar. I que estic a la disposició de tothom i compt amb la col·laboració de tots per aconseguir un Montuïri millor.

O. ARBONA

**Unió
Mallorquina**

**Miram
per
Montuïri**

N Ò M I N A V I V A

**I TU?
ON VOLS
ARRIBAR?**

12
1
179
20
19
30
31

GENT DE CONFIANÇA

"SA NOSTRA"
CADA DE BALLEARS

Restaurant

Es Molí d'en Perons

Tlf. 971 64 60 99 • Carrer Molinar, 51 • Montuïri

Bartomeu Servera Gallard, nou cap de llista del PSOE

«Desitjam que Montuïri torni a ser un poble viu, actiu, que sigui un orgull per a tots»

A Bartomeu Servera Gallard, el cap de llista a Montuïri pel PSOE a les eleccions municipals, li agraden des de sempre les coses ben fetes i s'esmena perquè els qui l'envolten també actuïn de la mateixa manera. Va néixer a 1962, està casat, és Graduat Social Diplomàtic per la UIB. Des de la seva creació, fa 14 anys, treballa a una fàbrica a Montuïri. Coneix bastant de prop la política municipal del poble, ja que ha estat regidor a les tres darreres legislatures, encara que mai no havia encapçalat la candidatura del seu partit. Però qualche vegada comencen i aquesta serà la primera.

– Per tant, és de suposar que estàs disposat, si ve el cas, a encarar positivament les tasques per les quals et presentes.

– Com és natural, perquè crec que ho farem més bé que els passats governs, i això no serà difícil, i perquè creiem que les nostres propostes poden millorar el nostre poble, donant-li un altre aire, més obert, més participatiu, més beneficis per a la nostra gent. El poble necessita un canvi, i pens que nosaltres li podem oferir el que ara necessita: ganes de fer feina i seny.

– Amb quines il·lusions et presentes?

– Sempre un es presenta per guanyar. I jo crec que això serà possible si la gent del poble obre els ulls i mira el que han fet en els darrers anys els equips de govern del PP: un "Pla Mirall" que és totalment inservible per al poble i tenir l'honor de ser el poble més endeutat en relació als habitants que té. La veritat és que és difícil endevinar els resultats. A les passades eleccions ens presentàrem conjuntament amb el PSM, pel que no tenim una base de càlcul fiable. Encara que veiem positiu l'ajuda que ens pot suposar indirectament tenir el President del Govern del nostre partit, així com la gran acceptació que té en Rodríguez Zapatero dins la gent.

– Podria ser que fos necessari un pacte per obtenir la batlia. Amb qui concertaries?

– Amb qui s'acostàs més al nostre

programa. La millor opció seria traslladar el "Pacte de Progrés" que tan bon resultat ha donat al Govern de les Illes al nostre Ajuntament.

– Quin concepte t'ha merescut l'actuació de l'equip de govern municipal de la passada legislatura?

– Malauradament ha estat una continuïtat de les altres, ja que l'equip era el mateix. L'esperit democràtic no ha existit, el PP ha fet servir en tot moment el "rodillo" de la seva majoria. Ha seguit priorititzant el benefici particular al col·lectiu. Com exemple més significatiu tenim el Pavelló. A la presentació de projectes al Pla d'Obres i Serveis, l'equip del PP va demanar en primer lloc la dotació de clavegueram als negocis de la carretera de Manacor i en segon lloc la construcció del Pavelló. Nosaltres vàrem expressar al grup de Consellers els nostres dubtes sobre la legalitat del projecte aprovat pel PP. El Consell Insular de Mallorca va opinar com nosaltres, que el projecte presentat pel PP era inadequat i il·legal i per tant va aprovar el segon, que era el Pavelló. Per això podem dir que tenim pavelló gràcies al PSIB-PSOE i a pesar del Partit Popular. Altra cosa és si nosaltres pensam que un projecte de menys envergadura hagués estat igual de profitós pel poble.

– Quines consideres que són les obres o tasques que en el nostre poble han quedat pendents de la passada legislatura?

– Les obres que pensam que falten són les qui proposam al nostre programa i les tasques, la de realitzar una bona gestió municipal, tant en l'aspecte econòmic com participatiu dins l'Ajuntament. L'oposició municipal ha estat menyspreada en la presa de decisions. També moltes entitats locals han estat marginades.

– Quina preferència concedeixes a la solució de les deficiències que has notat darrerament?

– En primer lloc, que torni el diàleg i la participació a l'Ajuntament. La democràcia és les dues coses, i ambdues han mancat al nostre Ajuntament. Equilibrar l'economia municipal, que no hi hagi més despeses que ingressos. I principalment, que el benestar de la gent del poble, de cada un de nosaltres, tornin a ser el principal sentit de l'actuació municipal.

– Encara no estan aprovades definitivament les Normes Subsidiàries a Montuïri. Què penses d'aquesta tardança?

– Pensam que s'ha de canviar la filosofia del PP en relació a l'obertura de vials, ja que s'ha demostrat que és totalment ineficaç; no han estat capaços d'obrir ni un carrer i no serà que a Montuïri no falti sol urbà. Hem d'ajudar les persones que vulguin promoure l'obertura de carrers intentant incloure els seus projectes al Pla d'Obres i Serveis del Consell per així aprofitar les subvencions del 60 % que atorga aquesta institució; no com ara, que totes les despeses són a càrrec del veïns. A més alguns punts, com el polígon industrial, necessiten determinats canvis perquè s'en beneficiïn les petites empreses del poble.

– A gairebé tots els plens del Consistori has fet menció d'alguna manera del deute municipal. I ara, acabada la legislatura, quina és la teva opinió?

– Els darrers equips de Govern del PP han endeutat de tal forma l'Ajuntament que ens serà molt difícil

poder dur a terme tots els projectes que nosaltres voldríem i que constituïran el nostre programa. El PP d'en Biel Matas ha demostrat que és incapaç d'adreçar l'economia municipal, més bé tot el contrari, ha hipotecat encara més el futur econòmic del nostre poble. Nosaltres pensem que amb imaginació i amb l'ajuda del Govern de Progrés que tendrem, podrem dur a terme molts dels nostres projectes i a la vegada anar disminuint el deute de l'Ajuntament.

– En concret i en aquest caire, com actuaríeu?

– Volem convertir els Pressuposts de l'Ajuntament en veritables instruments de planificació, que és el que haurien de ser; no com ara, que tan sols són un tràmit burocràtic, ja que s'incompleixen cada any les partides de despeses i per això tenim un gran dèficit. És inacceptable que un Ajuntament petit, com el nostre, tingui 2.000.000 € en préstecs i dèficit i això que totes les inversions fetes pel PP han tengut fortes subvencions d'altres entitats, com el Govern, CIM, ...

– Com consideres la tasca de l'administració municipal?

– L'Administració, si parlem a nivell de personal, molt bé. La gent que fa feina a l'Ajuntament s'esforça al màxim perquè el servei sigui el millor possible. L'Administració com a servei

al ciutadà, molt malament. L'equip del PP no veu al ciutadà com el fi de la seva actuació, més bé el veu com un instrument per utilitzar-lo pels seus fins, i per això ha fracassat amb la majoria del projectes que han fet i que no són profitosos per als ciutadans.

– De dins el programa electoral del PSOE, quins tres temes consideres més rellevants?

– El primer, *Cultura i esport*: L'educació i la cultura són la base i els ciutadans d'un poble i per això ha de ser potenciada. Volem dotar al poble d'un Casal de Cultura, construir una escola municipal per al·lots de 0 a 3 anys, construir un parc infantil decent al Dau. Cobrir la piscina municipal. Posar en marxa un programa d'esport i salut conjuntament amb la Conselleria de Salut. Potenciar i reubicar la biblioteca municipal i restaurar i cuidar el patrimoni local. Tot seguit, *Urbanisme i infraestructures*: Ajudar a l'obertura de carrers amb el suport del Pla d'Obres i Serveis; construir una ronda de circumval·lació que uneixi les carreteres de Lloret i Sant Joan amb la de Manacor, asfaltar camins, vivendes de protecció oficial. I finalment, *Sanitat i serveis socials*: Un pediatria infantil, potenciar el servei per la tercera edat, centre de dia, servei bugaderia i planxa... i servei de metge les 24 hores.

– Com altres aspectes ja esmentats, la seguretat ciutadana podria i hauria de millorar. Què deis al respecte?

– El PP va reconvertir una plaça de policia municipal en una de tècnic, tot per col·locar una amiga; el que pot demostrar la importància que té pel PP la seguretat dels veïnats. El PSIB-PSOE vol ampliar la plantilla de policia local i dotar-la dels instruments necessaris per oferir el millor servei al ciutadà. També volem coordinar-la amb la Guàrdia Civil i millorar així la seguretat dins el poble, especialment els vespres i a fora vila, intentant evitar els robatoris o que es faci malbé a les casetes.

– Quines són les darreres paraules amb les què et dirigiries als montuïrers abans de les properes eleccions?

– Que pensin en el futur que volen pel seu poble. Si no hi ha un canvi en la gestió municipal, ben prest els serveis que demanen els ciutadans seran impossibles per falta de recursos, tendrem un poble paralitzat i això serà la seva mort. Nosaltres desitjam revitalitzar la vida a Montuïri, que torni a ser un poble viu, actiu, que sigui un orgull per tots els montuïrers. I això sols serà possible amb la vostra ajuda.

O. ARBONA

Una foto de 1926

El grup de nines que l'any 1926 anava a classe a Ca ses Monges era molt nombrós. I per altra part són tan poques les que hem pogut destriar que hem optat per no posar cap nom

Mateu Ginard Sampol, cap de llista del PSM

«Tenim la millor llista possible, un bon projecte i la capacitat i la voluntat per realitzar-lo»

Mateu Ginard Sampol des de fa dotze anys és regidor de l'Ajuntament de Montuïri, però de nin va esser escolanet, alumne de Ses Escoles, usuari permanent d'Es Dau, estudiant de batxillerat amb don Melchor fins a quart curs i als Teatins fins a COU, va ser jugador del Montuïri fins a la categoria de juvenils, va participar en les activitats del Grup Joven i de l'Obra Cultural Balear. Ha fet tres cursos de Medicina a la Universitat Autònoma de Barcelona. Posteriorment féu el servei militar i va estar de PM a Valladolid. Sense estar-hi afiliat va donar suport a la candidatura del PSM a les primeres eleccions municipals i des de llavors n'ha estat militant. El 81 va fer de zelador a Son Dureta, es va diplomar en Infermeria el juny del 84. El setembre del 83 s'havia casat amb na Joana Maria Fiol amb qui han tengut tres fills: Francesc, Elisabet i Miquel. En acabar infermeria va treballar un any a la Mútua Balear fent radiografies i en el setembre del 85 va començar a donar classes de Formació Professional a l'escola cooperativa Es Liceu del Pont d'Inca de la qual en va esser president durant nou anys. Va treure el títol d'Especialista en Educació Infantil en el 96. Com a representant de la cooperativa, ha format part del Consell Rector de la Unió de Cooperatives de Treball Associat al llarg de vuit anys. Ha compaginat aquestes activitats amb les guàrdies de cap de setmana al PAC de Vilafranca. En aquests darrers quatre anys ha ocupat el càrrec de Director General de Desenvolupament Rural i ha format part dels Consells d'Administració de diferents empreses públiques com són IBASAN; IBAEN; SEMILLA i SITIBSA.

– Suposam que estàs disposat a afrontar la tasca de la batlia de Montuïri.

– Fa molts d'anys que estic implicat directa o indirectament en l'activitat social i política tant a nivell municipal com general. Per això crec que he assolit una formació tant professional com humana que permeten posar-me a disposició de la gent i del poble de

Montuïri per estar al davant, conjuntament amb la resta d'amics i companys que formam part de la candidatura municipal, de la gestió municipal. Per tant crec tenir il·lusió, seny i energia suficient per afrontar la tasca de la batlia de Montuïri.

– Quines possibilitats intueixes en aquestes eleccions?

– Les eleccions sempre tenen un component d'aventura i de risc però la veritat és que la gent del PSM estam animats a aconseguir un bon resultat i la possibilitat d'incrementar algun regidor, i per suposat tenim una voluntat absoluta d'enteniment amb altres partits per dur endavant els projectes necessaris per al progrés de Montuïri.

– Cas que fos necessari un pacte per obtenir l'alcaldia, amb qui ho faria?

– No descartam cap possibilitat si el que s'acorda és un programa i una manera de fer feina però mentiria si no reconegué que en cas d'esser possible ens decantaríem per UM i el PSOE. L'estil del PP ha de canviar molt per arribar a acords generals encara que és possible arribar a acords puntuals com ja hem demostrat en aquesta legislatura.

– Després d'examinar la tasca de la passada legislatura, quina és la

teva valoració?

– Estancament, estancament i deute. A pesar que l'estil de Batlia ha millorat en el sentit que no s'han generat dins l'Ajuntament massa actituds d'enfrontament, la dinàmica de l'equip de Govern ha estat molt marcada per la manca de recursos econòmics. La recerca d'opcions més imaginatives i de foment de la participació han estat quasi bé nul·les. Llevat de les obres que han aconseguit finançament extern, l'activitat municipal ha estat molt baixa. L'equip de govern dirà que no hem aportat propostes però un repàs a les actes pot mostrar la nostra col·laboració en molts de temes i la rellevància en la tasca de control que hem fet al llarg de la legislatura. El PP no ha fomentat la participació de l'oposició, més bé l'ha negada, però això tampoc no és cap novetat.

– Al llarg de la passada legislatura encara han romàs algunes execucions a l'aire. Quines consideres són les de més relleu?

– En primer lloc l'aprovació de les noves Normes Subsidiàries, ja que han passat en cançons durant 4 anys per falta d'interès i capacitat per afrontar-ho; en segon, la construcció de l'Escoleta 0-3 anys, actuació d'imperativa necessitat; en tercer, el manteniment dels edificis, camins, sèquies, carrers... la qual cosa lliga amb les obres inacabades i amagades davall l'estora de forma conscient, del costós i dispendiós Pla Mirall així com el propi deteriorament, per la baixa qualitat dels materials, de la part que es va donar per acabada.

– Per ordre de preferència, quines s'hauran de dur a terme?

– Sobre tot, i per ordre de preferència, en destacaria l'Escoleta 0-3 anys, l'aprovació de les Normes Subsidiàries i el desviament del tràfic per una ronda.

– Has esmentat les normes subsidiàries. Què n'opines?

– És fonamental la seva modificació per adequar-les a les Directrius d'Ordenació del Territori i ordenar clarament l'oferta de sol urbà per facilitar

l'accés a la vivenda i també per disposar d'una manera definitiva l'ordenació del nostre sòl rústic i dels seus usos. Actualment, i comparant-ho amb altres pobles veïns, el terreny per a la construcció d'una casa és inexistent la qual cosa incrementa a uns preus exorbitats el preu dels solars.

– Els partits de l'oposició heu parlat molt del dèficit municipal. Quina és la teva opinió?

– La situació econòmica de l'Ajuntament, conseqüència dels darrers 16 anys de gestió del PP, és crítica com ho demostra l'informe de Secretaria, el qual fa tres anys ja indicava la necessitat de contenir la despesa amb un pla de sanejament financer. En documentació datada en l'actual 2003 s'han reconegut els 150 milions de pessetes de deute als bancs, el dèficit anual de 70 milions i un endarreriment en pagaments que en alguns moments pot rondar els 140 milions. A aquestes dades s'hi han d'afegir dos informes tècnics del Consell Insular on s'explica que aquesta situació econòmica és insostenible i per això s'ha obligat a l'Ajuntament a aprovar un pla de sanejament. Ara, en aquests moments,

L'animació entre els candidats del PSM és féu patent el dia de la presentació

es fa necessària una gestió més senzilla i responsable basada en la reducció de les despeses financeres dedicant esforços per aconseguir finançament extern, sense perdre capacitat d'actuació ni recursos propis.

– En conseqüència, quina opinió et mereix l'administració municipal dels darrers anys?

– L'equip de govern ha estat víctima de la política de les legislatures anteriors, defensada i realitzada pel mateix partit i per la majoria de membres de l'actual equip. Han complert els mínims amb allò que són activitats anuals tradicionals com les festes, la fira, activitats de Pasqua... La Biblioteca i els serveis administratius funcionen sols i tenen la seva pròpia dinàmica. L'Ajuntament s'ha vist obligat a adequar els pressupostos a la realitat i acceptar que té les mans fermades perquè s'han de pagar els deutes contrets. I han d'agrair l'esforç del Consell Insular per la seva bona disposició quan a inversions al Revolt en haver-hi incorporat el camp de futbol a un nou Pla d'Obres i Serveis abans d'haver finalitzat el del Pavelló. Com sempre s'han repetit molts d'errors anteriors en la seva relació amb els regidors de l'oposició amb els quals no han tingut ni una sola paraula d'agraïment per les gestions realitzades. És més, en qualsevol cas, s'han erigit com els únics gestors i "propietaris" visibles del que són instal·lacions per a tothom fetes amb els doblers de tots.

– A més dels temes ja esmentats, en podries citar tres que destaca-

ries del vostre programa?

– A part dels ja anomenats com a temes a dur a terme la propera legislatura, volem posar com a temes prioritaris, el manteniment en bon estat general dels camins, carrers, enllumenat, jardins, edificis públics, síquies i torrents. Impulsar una política d'habitatge per a joves i de caràcter social. I crear una beca anual per a investigació a l'Arxiu Municipal.

– Com qualifiques la seguretat ciutadana a Montuiri?

– Igual que a la resta de Mallorca el creixement tan accelerat de la població, la dispersió social i l'increment de la mobilitat fa que es generin moltes situacions fora de control i hi pugui haver conflictes amb més facilitat. Crec que s'hauria de desaccelerar el creixement, afavorir la integració i fomentar l'estabilitat i proposar, alhora, que l'estat central destini recursos per millorar-ne la situació, però, per això, es necessiten doblers, no menys impostos. Per la nostra part proposem la dotació d'una nova plaça de Municipal per millorar la seguretat del Poble.

– Quines darreres paraules diries als electors ?

– Als electors els dic que tenim la millor llista possible, un bon projecte i la capacitat i la voluntat per realitzar-lo. Però necessitam la vostra participació i implicació per aconseguir-ho. Viviu, visquem, les eleccions amb seny, alegria i optimisme.

O. ARBONA

Un Moll combatiu... i modern

Francesc de Borja Moll no només ens va ensenyar el significat de les paraules o com s'havien d'escriure. Si pegam una ullada a la seva vida, veurem que sempre va mantenir una actitud dialogant, però ferma i segura quan feia falta. Una actitud que, per ventura, a molts d'habitants d'aquestes illes ens aniria molt bé a l'hora de defensar la nostra cultura.

Aquest tarannà ja el va exhibir de ben jove. Moll va néixer a Ciutadella i hi va viure durant els seus primers desset anys. A principi del 1921, Moll va desembarcar a Mallorca, cridat pel

manacorí Mossèn Alcover perquè l'ajudàs en la feina del que es convertiria, amb els anys, en el Diccionari Català-Valencià-Balear. Ben aviat, va poder comprovar que mossèn Alcover no es cansava mai de fer feina. S'aixecava a les 4 de la matinada i deia missa a les 5. Moll tampoc no quedava curt: s'aixecava a les 6 i mitja. Ho cregueu o no, Mossèn Alcover ho trobava massa tard i li va oferir un augment de sou si consentia d'aixecar-se a les 5, però Moll va trobar que a les 6 i mitja ja n'hi havia prou i s'hi va negar. Aquesta resposta és digna de te-

nir en compte si pensam que venia d'un al·lotet de desset anys, però més encara si recordam que el caràcter rústic i agressiu del mossèn. Amb el temps i la convivència, Moll va tenir més d'una ocasió d'enfrontar-se a les idees d'Alcover, sempre per qüestions filològiques i d'enfocament del diccionari. Encara que Alcover sovint manifestava el seu punt de vista amb crits i manotades, la perseverança i el caràcter més serè de Moll varen acabar guanyant totes les batalles.

Va tenir més d'una ocasió per demostrar la defensa que feia dels seus principis i de tot allò que considerava just. Una vegada, havia de pronunciar una conferència a Lleida, però el governador civil només l'autoritzava si la deia en castellà. Varen començar les negociacions per intentar convèncer el governador que no era gaire lògic que una conferència sobre qüestions lingüístiques del català, a Lleida, es fes en castellà. Però el governador no va voler cedir: just abans de començar, va arribar una ordre seva ratificant la imposició del castellà. Moll, que esperava darrera una cortina per pujar a la tarima, es va posar dos dits a la gargamella, va fingir ronquera i va dir: "estic afònic". La conferència es va suspendre. Però el rumor de la veritat i de l'actitud tancada del Govern Civil es va escampar ràpidament per tot Lleida i, al cap d'unes setmanes, tothom estava més a favor de parlar català que mai.

L'any 1956, Moll estava pronunciant una altra conferència a la Universitat de Barcelona quan, de cop, es varen presentar dos policies amb l'ordre d'acabar-la en castellà. Mentre Moll continuava parlant, els organitzadors varen intentar raonar amb els policies. Els varen dir que era absurd que una conferència començàs en un idioma i acabàs en un altre. No tenia sentit. Els policies ho varen entendre i varen cridar el governador civil per demanar instruccions, però aquest es va enca-parrotar en l'ordre. Així que varen passar un paperet a Moll, que era dalt de la tribuna. Moll es va aturar i només va dir: "El delegado gubernativo

La inauguració de l'Any Moll

PREFABRICATS

FABRICACIÓ DE

BALUSTRADA I

BIGUES DE Tauló

IMITACIÓ FUSTA

Manera

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Servei de transport propi per a tota l'illa

Magatzem i oficina

Ctra. Palma-Manacor, km. 28,5 • 07230 Montuïri (Mallorca)

Tlfs. magatzem: 971 64 67 44 • 971 64 60 95

Tlf. particular: 971 64 61 73

exige que la conferencia termine en castellano. La conferencia ha terminado." Va recollir els papers i va davallar de la tribuna. Ja podeu imaginar el trull que es va formar dins la sala i la indignació dels qui l'escoltaven. També és bo d'imaginar, però, que la presència policial els va dissuadir de dur les seves queixes massa més enfora.

Un dels aspectes que podrien parlar més a favor de la seva valentia podria esser la seva tasca al front de l'editorial que ell mateix va crear. L'any 1937, en plena Guerra Civil, fa aparèixer la col·lecció "Les Illes d'Or", dedicada d'una banda, a mantenir i escampar les obres dels grans autors, com Costa i Llobera o Ruiz i Pablo i, de l'altra, a donar a conèixer nous valors literaris d'aquells anys, com l'eivissenc Marià Villangómez. Aquesta col·lecció demostrava que, a més de les rondalles, es podien llegir en català poesia, novel·la, teatre i assaig, o sigui, les quatre branques bàsiques d'una literatura. L'any 1954 començava una altra col·lecció, "Raixa", encara més ambiciosa, ja que no només hi tenien cabuda autors i temes de les Balears, sinó també del Principat, del País Valencià i del Rosselló. "Raixa" significava la incorporació d'una empresa mallorquina a les activitats editorials de tota la comunitat de llengua catalana. Tal volta aquesta tasca sembla senzilla, però encara avui, les relacions editorials i de distribució de llibres entre els territoris que parlam una mateixa llengua no són tan fluïdes com haurien d'esser.

Però no només els fets varen demostrar la valentia de Moll, sinó les seves idees. No heu de pensar de cap manera que, perquè Moll es va passar tota la vida estudiant llengües i literatures, era un home antiquat i capellanesc. Res més enfora de la veritat. Llegint les seves memòries ens trobam amb comentaris molt moderns. Tant, que encara avui a qualcú li semblaran revolucionaris. I en canvi, no se'ls pot negar sentit comú i unes bases ben sòlides. Per exemple, quan diu que l'estat natural de les persones no és la monogàmia, és a dir, una única parella, sinó vàries. En el volum titulat *Els primers trenta anys*, podem llegir les paraules següents:

La monogàmia és una necessitat que s'imposa per motius de salut i de

finances. Si no fos per això, crec que tots els països tendrien per normal la poligàmia. O almanco, una modesta bigamieta. Això, parlant entre nosaltres, em sembla respondre tan de ple a les exigències de la naturalesa de l'home com a la del gall. Però què hi farem! Ni la salut ni la butxaca permeten aquest estat ideal.

En definitiva, Moll, això de tenir més d'una parella, no ho veia tan desencaminat. Com que estam segurs que la idea n'haurà sorprès més d'un (i agraït a molts!), potser és el moment d'acabar l'article aquí perquè hi puguem meditar.

JOAN BOVER

*La benedicció de rams enguany fou a la
plaça de Ses Tres Creus*

Para aquellos que tienen instinto.

Fermin
lovers

Porto Cristo - Manarini - Cala Millor

MAURICE LACROIX
Switzerland
Tomorrow's Classics

Poema

L'ensum i la toc

De dia i de nit ella tremola forta
la rosa que s'exposa al vent de l'hivern
i viu per un dia que vol ser etern
la fresca alegria que tot mal s'emporta.

I es mou per un caire i per una altre caire
i balla amorosa tancada i estreta;
ella encara és jove per obrir-se neta
i el seu perfum dolç espargir-lo per l'aire.

Quan la mir d'enfora tota vermellosa
com un punt de llum de la llum més formosa
s'encén la meva ànima amb caliu i foc.

I és quan m'hi acost que la trob més brillant
fugaç valuosa com el diamant
s'encén la meva ànima, l'ensum i la toc.

Josep Miralles Martorell

Gloses

Dama

Violeta, violeta,
floreta del meu capell,
tu seràs la senyoreta
que me compondrà el ramell.

Josep Miralles Martorell

Com veim les dones

Ses dones d'avui en dia
saben fer molts de papers;
duen per agradar més
entradors per sa camia.

Una que té bo amb so batle,
en don Toni o don Joan;
són moltes que avui se'n van
amb so primer qui los parla.

S'homo dorm i creu que té
sa dona an es costat
i ella trempa peix torrat
per sa plaça, si ve bé.

Si per casualitat
s'homo es tem en tornar
diu: m'he haguda d'aixecar
per una necessitat.

Estan tan acostumades
a faltar seguidament
an el sisè manament
que es creuen no ser notades.

Però no totes són igual,
jo en veig moltes de bones,
i necessitam ses dones
per tenir net es portal.

Si ningú he agraviat
a totes deman perdó;
sa meva intenció
era fer una cançó
i m'ha sortit un desbarat.

Tòfol Massanet "Parri"

La guerra ha acabat o no?

Si sa guerra va acabar
i n'Hussein se n'ha anat,
no sabem si tornarà
i en en Bush recordarà
un setembre ja passat
quan un ca es sent acossat
que no diguin que farà.

Mentrestant Pasqua ha passat
i noltros hem menjat panades,

però no sé li a l'Iraq
els iraquians n'han menjades;
molt bé si les han arribat
les ajudes que els han dades.

Si en Bush ja té el que volia
i n'Hussein s'ha esfumat,
jo no sé si això valia
ses llàgrimes que ha costat;
que no vegem altre dia
el que en poc temps ha passat.

Antònia Adrover

A Joan Sastre "Xinet" que avui, 25 d'abril, compleix 93 anys

És Sastre i no cus res,
fa vida de senyoret,
avui fa es noranta-tres
i pareix un jovenent

Que Deu et conservi així
tant si fa calor com fred
i molts d'anys puguis seguir
com ara, Joan "Xinet".

Antònia Adrover

S'Esbart des Pla El 12è aniversari

El passat diumenge dia 13 d'abril
aquest grup excursionista montuïrer
celebrà el seu aniversari en l'actual
curs del 2003. Era el dotzè aniversari.
Fa dotze anys que L'Esbart va orga-
nitzant i celebrant les seves excur-
sions els segons diumenges de cada
mes. Amb sa orgull professional pot
dir que fins ara no ha repetit cap ex-
cursió. Hi ha hagut creativitat i origi-
nalitat suficient per a tanta varietat ex-
cursionista. L'organització de L'Esbart
des Pla està d'enhorabona.

Enguany es va pujar al Puig de les
Bruixes i el temps acompanyà esplèn-
did. Sol i visibilitat ajudaren al gaudi
dels excursionistes en contemplar la
vista primaveral del Pla de l'illa i el mar
fins a Cabrera perfectament definida.

A Son Mut d'en Guillem i n'Antònia
se celebrà el dinar, bo i abundant.
Vàrem esser 85 comensals. Com
sempre la previsió, l'ordre i l'encert en
tot el referent a la festa brillà a gran
altura. I qui vulgui comprovar-ho, ven-
gui; l'Esbart està obert a tothom.

La reunió continuà amb bon humor,
ball de bot i de saló fins que els parti-
cipants decidiren posar-hi punt i final.

J. OLIVER

Hotel Rural Es Figueras Nou Es Pati de Montuïri

Restaurant

Diligent servei
Amb totes les comoditats
Acurada atenció al client
Servei de noces i banquets

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

Meià: Una possessió tradicional (I)

Des de fa estona, amb l'amo en Joan Oliver "de Meià" ens topam qualche di-lluns pel mercat de Montuïri. Conversam de com va l'anyada, el bestiar, d'economia pagesa, del temps que fa i s'espera farà segons informes dels mitjans de comunicació sense passar per alt les senyals tradicionals pageses. Quan surt el tema econòmic estam d'acord que la rendibilitat de les explotacions agràries és baixa per no dir nul·la, salvada aquesta una mica per les ajudes o compensacions que a causa del baixos preus és obligada donar als qui conreen per pal·liar la baixa rendibilitat de l'activitat agrària.

L'altra dia de pagès, amb l'amo en Joan de Meià ens topàrem al cafè de can Pieres, em va convidar a beure, xerràrem i li vaig insinuar si voldria que escrivís sobre les feines i produccions de Meià ja que aquesta possessió té una vella història. Em va respondre així: Quan vulguis, Sion.

Així, idò, aprofitant l'avinentsa, l'amo en Joan, un dia assolat de l'acabament del mes de març (era dia 26) acompanyat de l'amic Josep Oliver ens presentam a Meià. Vull aclarir que a l'amo en Joan ara ja li diuen; l'amo vell de Meià; és el seu fill, també de nom Joan, que de fa uns anys treballa i administra la finca.

Just arribats, la madona Antònia, ens va convidar a un cafè amb galetes. Acceptam la convidada, entram dins el menjador juntament amb el jove amo, en Joan, i aprofit per fer-li unes preguntes per escriure la present crònica d'aquesta fèrtil i ben conreada possessió del Pla de Mallorca.

Dins les cases em va cridar l'atenció una placa d'aram penjada a la paret amb gravat en relleu d'un parell de bísties enganxades a una arada en rodes. És un guardó atorgat per la *Caixa de Pensions*, l'any 1964, com a guanyadora del premi Moragues que va aconseguir Meià en un concurs entre empreses agràries per esser finca model ben conreada i productiva.

A l'amo jove el vaig trobar molt entès de la moderna agricultura, sistemes de conreus, especialment del cereals,

dels quals sap les varietats que es donen millor a les seves terres. Ens va informar que Meià és una possessió d'unes 100 quarterades dedicades, com sempre ho han fet, al conreu de llegums, cereals, pastures i deixar, perquè la terra descansi, unes quantes quarterades de guaret. A més hi ha unes quarterades de garriga i la pleta.

A la finca de sempre hi han viscut els propietaris que l'han administrada i ben conreada. L'amo en Joan vell s'ha jubilat i ha donat les regnes al seu fill. Aquest, la passada setmana havia acabat de passar amb el tractor per dins els plans i fèrtils sementers esquitxant amb herbicida, allò que deim l'eixarcolar químic. Antany, fins passat mitjan segle vint hi havia un estol d'una dotzena de jornaleres que entrecavaven les faveres i eixarcolaven els sembrats; hi anaven a peu dones de Montuïri i de Sant Joan. Darrerament, en la dècada dels anys 50 del passat segle, hi anaven amb bicicleta. D'aquesta estol de

dones l'amo en Joan em conta que les anava darrera vigilant que no deixessin cap herba, entrecavassin bé i no tallassin cap favera. Un bon dia una jornalera li féu una glosa. Diu així: *L'amo en Joan de Meià/ va per darrera ses dones/ i si li taien faves bones/ es gaiato fa jugar.*

Actualment ni es troben dones per herbejar i si se'n trobassin amb els actuals preus dels cereals no bastaria tota la collita per pagar tants de jornals així com tampoc es poden pagar missatges com antany, ni fa falta. La mecanització per realitzar les feines juntament amb herbicides per llevar les males herbes ha suplit la manca de ma d'obra. Tot i així, a vegades, per alleugerir-se de les moltes feines que comporta el conrear un centenar de quarterades, lloguen jornaleres i en temps d'excequellar, des de fa uns quant anys, tenen a càrrec el fer aquesta especial feina dos coneguts excequelladors i podadors professionals. L'amo en Joan de Ruberts que fa colla amb l'amo en Nadal de Lloret, ara han acabat amb les les figueres i aquesta setmana es posaren a arranjat els garrovers que encara estam a temps. Per la recollida d'ametlles també lloguen gent.

Bella panoràmica dels fèrtils camps de Meià

Restaurant (DIMARTS TANCAT)
Cas Carboner

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Bufet diari de dilluns a dissabte
Mè, porcelletes, porcelles i altres plats per dur-se'n

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

SION NICOLAU

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Ingenuïtat

*Dins pocs dies tornarà a ser un dia molt especial per a aquesta nina que va néixer a Montuïri a les dues de l'horabaixa del 17 de maig de 1944. El seu nom és Margalida, i els seus pares (que en vida estimaren molt **Bona Pau**) foren en Pere Capellà i na Maria Fornés. Quan es féu aquesta foto encara no havia arribat al món el seu germà Llorenç, però no va estar molt. De totes maneres amb la felicitació, per anticipat, a na Margalida li volem desitjar que pugui continuar molts d'anys expressant-se amb la mateixa lucidesa literària que actualment ho demostra, encara que difícilment amb la ingenuïtat i candidesa d'aquells anys infantils.*

Records d'infantesa

Alerta al tren!

Quan el meu pare era el majoral de Son Ribes d'en Ferrando, jo, que aleshores encara no havia complit els 7 anys, i la meua germana Catalina veníem d'allà cada dia dematí a peu a costura a Ca ses Monges, a no ser que ploqués. Era el 1928-29, perquè vaig néixer el 16 de desembre de 1922. I en sortir, els horabaixes, ens aturàvem a s'Hort des Pont, que era del tio Miquel (el metge Ferrando, l'operador), si bé els nostres pares un dia sí i l'altre també no es cansaven de repetir-nos que en anar-hi anàssim alerta al tren, ja que les vies passaven pel mig i xapaven la finca en dues mitats.

A l'hort hi treballaven un parell de missatges que també es cuidaven de

la vaqueria, per cert molt guapa i neta, tant que possiblement era una de les millors que hi havia a Mallorca, segons expressió del Marquès de Zayas, aquell que posteriorment fou cap de la falange en temps del Moviment.

Com que a mi m'agradava molt la llet, tots els dies que ens hi aturàvem i encara munyien, anava a la vaqueria on no sols passava gust de veure aquesta operació, sinó que amb un tassó i a vegades amb la mateixa mesura amb què la venien, me la bevia. I no tan sols era per això que ens hi aturàvem, sinó també perquè aprofitàvem sempre que podíem per anar qualcant a Son Ribes amb un dels viatges que cap allà feia algun

dels missatges. I això per no haver-hi d'anar a peu.

Els matins, però, sempre havíem de venir a peu, i ho fèiem per Sa Cova i ens trobàvem amb altres nins, algun dels quals era molt "pegador", tant que a vegades arribàvem plorant. Per venir empràvem més de tres quarts d'hora i arribàvem a ser devers una dotzena. Encara record un "Meleneu", na "Figasseca", dos de can "Pellissa", en Pere "Xorri", una de can Rigo, na Sebastiana, dues "Collets", algun altre i nosaltres dos. Record que en aquell temps a Ca ses Monges sols hi dinàvem els qui en duïen de ca seva, com també que a s'Hort des Pont, on passava tant de gust de beure llet acabada de munyir, sols hi havia l'hort i la vaqueria. Com han canviat els temps!

Narrat per Bernat Mayol Fullana

Catalina Miralles Martorell, entrenadora de mini-bàsquet femení

Una tasca que exercita amb il·lusió i optimisme

Es una gran satisfacció poder presentar una entrenadora montuïrera de bàsquet com na Catalina Miralles Martorell nascuda dia 18 de Gener l'any 1982, qui té per pares en Rafel de can Costa i na Margalida de ca s'Alcoraier i un germà més gran, en Rafel. Ara bé, per conèixer-la millor deixem que sia ella mateixa qui es presenti.

– Comença, Catalina, exposant un poc lleugerament la teva trajectòria esportiva.

– Jo, de ben petita, com la majoria de les nines del nostre poble, ja tenia unes certes aficions esportives i o bé per que no hi havia molt per a escollir o bé perquè totes les meves companyes hi jugaven, em vaig decidir a apuntar-me al bàsquet. I fou a partir de qui que hem va començar a agradar aquest esport. Em sentia a gust practicant-lo; i així vaig passar els anys de la meua infància i adolescència fins que per motius de salut vaig haver de deixar-ho. I això em va fer molta pena. La veritat, no podia suportar la idea que les meves companyes seguissin jugant i jo només poderles mirar. I fou aquí quan un ex-entrenador em proposà entrenar les jugadores encara no federades, com les que practiquen el deport escolar patrocinat per l'AMPA. Jo, tota contenta, vaig acceptar la proposta. Aquest primer any no vaig entrenar tota sola si no que ho feia amb na Margalida Antònia Taberner. Va ser una temporada molt nova i plena de coses que no m'esperava, però vaig passar molt de gust.

– I la temporada següent, què?

– Vam acabar la temporada i els de L'AMPA hem van proposar que em tragués el carnet d' iniciador esportiu i que seguís entrenant un altre any. I així va ser; aquest any vam fer primeres de Mallorca. Tot un triomf per una entrenadora que era més bé primera en tot això dels entrenaments i partits.

– L'any següent, què feres?

– Acabada la temporada em feia ganes de pujar una mica de categoria

per saber com era tot això del món dels entrenadors, ja en un àmbit federat. I així va ser com el club de bàsquet del nostre poble em va fer la proposta d'agafar un equip, cosa que no vaig dubtar gens; però també cal dir que hem va fer pena deixar aquelles

nines de les escoles on elles, com es de suposar, havien après de jo, però jo també havia après d'elles. Al final vaig decidir seguir endavant en la meua trajectòria en el bàsquet com a entrenadora.

– Per poder entrenar un equip federat, què vares haver de fer?

– Hem vaig haver de treure el carnet d'entrenadora de primer nivell, com a condició imprescindible per a poder entrenar un equip federat. Això va suposar fer un curset una mica pesat en el qual hi havia molta teòrica, moltes assignatures que precisaven cada dia anar a classe, presentar uns treballs i fer exàmens. Un poc massa estricte, però vaig trobar que valia la pena si volia ser entrenadora.

– Quina fou la teua primera actuació següent?

– Vaig agafar l'equip de mini amb l'ajuda de n'Encarna Mayol com a delegada i també com a ajudant, ja que si hi ha tres dies a la setmana entrenament ella me'n fa un. D'aquí que aprofiti l'ocasió per a donar-li les gràcies. Encara que l'equip estigui integrat dins la categoria més baixa dels equips federats. Però n'estic molt contenta perquè pens que això ha d'anar pujant a poc a poc, encara que un es vegi amb capacitat per dur equips

(Continua a la pàgina següent)

Levi's
DIESEL
Avirex
Lee

MANS

L'Almoina, 30 · Tlf. 971 16 84 56
▼
Porreres
▼

AVIA
CAT
ART
adidas

La salvació, a l'abast de la mà

De no haver-hi contrarietats inesperades, es pot dir que el Montuïri continuarà un any més a tercera divisió nacional. Els tres punts aconseguits en els tres encontres jugats el passat abril així ho confirmen.

Per altra part hem de fer menció a la interrupció de tots els partits que s'havien de jugar el darrer cap de setmana d'abril degut a haver-los suspesos en totes les illes la Federació Balear de Futbol com a mesura de protesta per la inhabilitació del President de la Federació, Antoni Borràs, així com la resta de components per un període de cinc anys, sanció imposada per la Conselleria de Benestar Social del Govern Balear, per no atènyer-se a disposicions dictades per l'esmentada conselleria. Una paralització que va provocar molta polèmica dins el món futbolístic de les Illes, la qual cosa, naturalment, va repercutir en tots els equips de Montuïri. Ara, però, a partir

del primer de maig, ja s'ha decidit tornar a la normalitat. Cal dir també, que degut a aquest ajornament i a les festes pasquals s'han disputat molt pocs partits. Els resultats obtinguts pels nostres equips són aquests:

FUTBOL

3ª divisió nacional

Vilafranca, 2 - Montuïri, 2

Quan tot semblava que el Montuïri se'n duria la victòria cap a la vila i els locals pareixin morts, els dos gols aconseguits pel Vilafranca en els minuts 77 i 84 donaven per empatat un partit en què el montuïrers ja cantaven victòria. El Montuïri havia plantejat un joc efectiu que no deixava teixir bones jugades al Vilafranca, però un fort impuls en el darrer quart d'hora de partit no pogué ésser controlat pel Montuïri. Un resultat, però, digne i esperançador.

Montuïri, 4 - Santa Ponça, 1

Partit molt ben encaminat pel Montuïri des del començament. 3 a 0

ja en el descans donaven tranquil·litat absoluta afegint, endemés, que l'equip funcionava a la perfecció, dins el qual la davantera va aprofitar gairebé totes les ocasions que arribaren a la porteria contrària. En resum: s'ha de considerar com un dels millors partits dels darrers temps.

Eivissa, 2 - Montuïri, 0

Malgrat intentar-ho al llarg de tot el partit, el Montuïri fou incapaç d'obrir el marcador en un encontre molt igualat i que s'aguantà en l'empat inicial fins al minut 78 en què l'Eivissa marcava el primer gol. El segon ja fou en el minut 90. Partit molt lluitat, però de joc pobre per part d'uns i altres.

2ª regional

Alaró, 1 - Montuïri, 1

Montuïri, 1 - Felanitx, 1

Juvenils

Montuïri, 3 - Sineu, 2

Coll d'en Rabassa, 0 - Montuïri, 7

Infantils F-7

Montuïri, 1 - Alcúdia, 0

S'Arracó, 1 - Montuïri, 2

Alevins F-7

Montuïri, 0 - Alcúdia, 3

Benjamins F-7

Montuïri, 1 - Manacorins, 6

BÀSQUET FEMENÍ

Mini

Juvent, 35 - Montuïri Verger, 24

Montuïri Verger, 74 - Manacor, 24

Infantil

Calvià, 42 - Montuïri Manera, 62

Montuïri Manera, 41 - Jovent, 53

Cadet

Montuïri, 21 - MGG, 63

Montuïri, 46 - Sa Pobla, 44

1ª Autonòmica

St. Mònica, 54 - Lapis Montuïri, 48

Lapis Montuïri, 59 - Calvià, 48

CICLISME

Pla de Mallorca

La 5ª etapa de la prova ciclista Pla de Mallorca se celebrarà a Montuïri el diumenge 8 de juny. La meta serà a la plaça i el circuit anirà cap al creuer de son Company, creuer de Sant Joan, son Costa (premi de muntanya) i Montuïri. Dues voltes, 32 quilòmetres, pel Pla Petit que partirà a les nou del matí. I cinc voltes, 80 quilòmetres, pel Pla Gran. La primera cursa finalitzarà a la primera passada per meta. La segona, a la tercera passada per Montuïri. Organitza el CC Montuïri.

(Ve de la pàgina anterior)

més grans amb tot el que comporta.

- Quina és la composició actual de l'equip?

- L'equip està compost per 12 jugadores i n'Encarna com a delegada. Les jugadores són Aida Alcolea, Cati Rosselló, Maria Teresa Gomila, Teresa Sastre, Francisca Maria Miralles, Francisca Maria Bennassar, Júlia Puig, Rosa Bosch, Margalida Fiol, Guadalupe Linares, Antònia Maria Cerdà, Margalida Fiol i Azucena Claramunt, si bé ja les coneixia a totes d'altres anys d'entrenar.

- I la trajectòria de l'equip?

- L'equip ha marxat més o menys bé des del principi. Per acabar la temporada ens falten 2 partits i de tots els que hem jugat n'hem perdut tres. Crec que està bastant bé però considerar que és el que toca, ja que l'entrenador de l'any anterior em va deixar el llistó el més alt possible. Varen quedar primeres i a mi em tocava seguir conservant la posició, encara que no ho hem aconseguit.

- Com recolzen dels directius la teva labor?

- En aquest tema si que no em puc queixar. Tenc en primer lloc el delegat de l'equip davant la junta directiva, en

Joan Rosselló. La funció d'en Joan és que quant tenc un problema he de recórrer a ell i m'ajuda a resoldre'l. Per altra part tant na Teresa Nicolau com en Vicenç Alcolea, encara que aquests no són directius, són persones que sempre que els he hagut de menester han estat al meu costat.

- Com veus el comportament de les jugadores?

- Uii! -respon admirada- les jugadores... quin tema! N'hi ha de tota casta. Algun dia et fan acabar la paciència i has de prendre mesures perquè si no et passen per damunt. Ja està clar que hi ha moments més adequats per jugar i d'altres per fer el que s'ha de fer. Així i tot procuram que els entrenaments siguin una mica dinàmics perquè passin gust i vulguin tornar.

- Quines són les teves perspectives de cara al futur?

- En un futur m'agradaria seguir com ara, entrenant a nines o no a tant nines, és a dir anar pujant poc a poc de categoria però sense aturar-me d'entrenar, ja que és una cosa que m'agrada molt i pas gust. I també una gran il·lusió que tenc és poder tornar a jugar.

O. ARBONA

Dalt: El batle entrega al capità del Reial Madrid una placa commemorativa. Aspecte que ofería el pavelló reple de gent. El rector beneix el recinte. A baix: Les autoritats assistents i l'equip de bàsquet de veterans del Reial Madrid abans el partit

Lluïda inauguració del Pavelló Esportiu

Com ja es desprèn del text que publicam a la pàgina de l'Ajuntament i de les fotos d'aquesta i de pàgines anteriors, és pot assegurar que la inauguració l'horabaixa del 21 d'abril passat del pavelló esportiu fou tot un èxit. Les autoritats que presidiren alabaren aquesta construcció. D'entre les seves paraules destaquem: *Posam aquest recinte a disposició del poble de Montuïri perquè puguin jugar amb il·lusió. Volem fer de Montuïri un poble competitiu, i fer-ho és possible mitjançant el diàleg.*

El partit inaugural i estel·lar que es va disputar va omplir de goig els més de 700 espectadors que omplien de gom a gom les escalonades de la tribuna, dels quals encara uns 200 van haver de romandre drets perquè els seients se xifren en 500.

La Selecció de Balears es va enfrontar a la de Veterans del Real Madrid en un partit en el què vàrem poder gaudir del meravellós joc dels qui havien estat els més emblemàtics jugadors de bàsquet de l'estament espanyol, al front dels quals i com a capità actuà el mallorquí Rafel Rullan. El resultat de 112 a 107 marcava la diferència entre madrilenys i mallorquins. Però això sols suposava una demostració. El fet més important, a més de la inauguració, fou el poder contemplar a Montuïri tot aquest esbart d'esportistes excepcionals que tanta glòria han donat al bàsquet nacional i que ara i aquí i en viu, ens oferiren una eloqüent exhibició.

Mes de Maria al Puig

Com ja és costum, també aquest any, farem el mes de Maria al Puig. Començarem la celebració a les 19'00 i a continuació l'Eucaristia dominical. Convidam totes les persones que d'una manera o l'altra teniu uns sentiments especials per la Mare de Déu de la Bona Pau que algun diumenge vos hi faceu present. El diumenge dia 18 (penúltim diumenge ja que el dia 25 és el dia de les eleccions) després de l'Eucaristia farem una petita festa amb tots els assistents.

Com podem contribuir amb l'Església Catòlica sense fer cap despesa?

De bell nou un altre any i per al bé de tots, la parròquia demana que en fer la declaració de la renda es posi una creu (+) a la casella de l'Església Catòlica (despeses de personal, rehabilitació d'edificis, sosteniment de nombroses obres socials i humanitzadores...) a fi que ens beneficiem tots: creients i no creients. De no fer-ho així l'Estat ho destinarà a altres fins.

Unes paraules d'agraïment

Volem agrair la solidaritat de l'Ajuntament de Montuïri per haver posat un hermós passamà a l'escala de darrere el campanar. D'aquesta manera les persones majors tendran un millor excés als graons i a l'església. Enhorabona i gràcies en nom de les nostres persones majors.

Reunió en motiu de les Primeres Comunions

En motiu de les Primeres comunions convidam tots als pares dels infants que pensen fer-la durant aquest curs, a una reunió preparatòria el dia 28 de maig a les 21'00 a la rectoria.

Curset Prematrimonial

Convidam les parelles de novis que pensin casar-se durant aquest any a participar del curset Prematrimonial que es farà a la rectoria d'Algaida durant els dies del 19 al 23 de maig a les 21'00h.

Xerrada Prebaptismal

Convidam els pares, mares i padrins joves dels infants que han de ser batejats durant els mesos de juny, juliol i agost a la xerrada Prebaptismal que es farà a la rectoria dia 30 a les 21'00h.

Restauració del Rossetó de la Parròquia

En motiu de les diverses aportacions econòmiques que han fet algunes famílies, el primer premi de tella, donat per Joan Verger i també la rifa que férem el dia del Puig podem restaurar el rossetó de la parròquia. El pressupost de la restauració és de 1.700 euros (282.856 pts). Hem aconseguit 2213'00 euros (368.212 pts). Gràcies per la vostra col·laboració.

Mai no n'hi ha prou de pregar a la Mare de Déu i molt manco el mes de maig. Oferim una oració que hem titulat:

Per què la Mare de Déu de Lluc és morena?

Qui no sap que la Mª de Déu de Lluc es morena?

I per què és morena la Mare de Déu de Lluc?

Doncs és morena perquè s'ha escalfat a la foguera del Déu que crema el cor dels homes, sense fer mal. S'ha sabut encalentic i colrar del foc que calciga tota injustícia i encén flames d'amor per tot arreu. Dins el seu cor s'amaga una llum que mai no s'apaga.

I quina és aquesta llum que mai no s'apaga?

Doncs és la llum del sí constant.

Un dia, Déu va fer sentir la seva veu, per mitjà d'un àngel, a una petita al·lota que vivia en una barraca de la ciutat de Galilea. I li va dir:

"Déu et guard Maria, ets plena de gràcia als ulls de Déu. El Senyor és amb tu".

Maria en sentir aquelles paraules es va retgirar molt, pensava què voldria dir allò.

L'àngel li digué: "No tenguís por, perquè has trobat gràcia als ulls de Déu. Mira: donaràs a llum un infant i li posaràs el nom de Jesús. Ell serà gran, serà l'amic i el germà de tots els homes. L'Esperit del Senyor bairà damunt tu i la força de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra. Per Déu res hi ha impossible".

Maria respongué:

"La meua ànima està plena de l'amor del Senyor; el meu esperit estima el Déu de la misericòrdia, perquè ha mirat la meua pobresa. El seu nom és sant i l'estimació que té als qui creuen en ell s'estén de generació en generació. El seu braç intervén històricament per mitjà dels nostres

braços insegurs; però lliures, perquè un dia intervindrà definitivament. És Ell qui desbarata els projectes del poderosos per sobreviure humanament.

Ell és qui buida de guany els cofres del capitalistes i obre espais comunitaris als humils. Destrona els dictadors dels seus palaus i reconforta la marxa dels oprimits que rebutgen les estructures dictatorials i van a la recerca de la llibertat.

Qui no sap que la Mare de Déu de Lluc és petita?

I per què és petita la Mare de Déu de Lluc?

Doncs es petita per infondre més amor i tendresa. Ella que va trobar gràcia als ulls de Déu es va fer petita per poder estar més prop dels més petits i pobres. Ella ens convida a estar ben arrelats en el nostre món per tal d'escollir les angoixes i els neguits dels homes i respondre generosament a les seves necessitats.

Del pla i de la serra, del raiguer i de la marina, els cristians arrelats en el nostre món en aquest jorn ens volem comprometre:

...a ser com un vent impetuós i inquiet que mogui el velam de la nostra barca.

...a ser com un colom blanc que ve del cel com la pluja que assaona la nostra terra.

...a ésser amic i germà de tots els homes i dones que arriben a les nostres illes.

Maria de Natxaret, que sota l'advocació de Lluc, el Toro i les Neus, regnau en les nostres Esglésies de les illes Balears, ensenyau-nos a arrelar-nos en aquesta terra que el nostre Déu i Pare de tots els homes un dia va crear.

Temps passat

10 anys enrere

Maig de 1993

Mor un nin atropellat per un tractor

Dia 8 de maig moria el nin de 6 anys, Joan Miralles Pizà a fora vila. Quan passava el tractor per davant ell, el nin va travessar i l'agafà de tal manera que a conseqüència de les ferides, al cap de poc temps deixava d'existir.

Reforma de Ca s'Escolà

Dia 22 de maig fou inaugurada la reforma i ampliació de ca s'Escolà com a local social de persones de tercera edat. Entre d'altres hi assistiren els presidents de la Comunitat Autònoma i del CIM. Es féu una missa, un dinar en "Es Cantó" i s'entregaren plaques.

25 anys enrere

Maig de 1978

Oposicions

Després d'haver ocupat provisionalment des del 4 de novembre anterior la plaça d'Auxiliar Administratiu i haver obtingut la millor puntuació a les oposicions per a cobrir aquesta plaça, la jove Coloma Garau Vaquer, aq uest mes va passar a exercir-la en propietat.

50 anys enrere

Maig de 1953

Compromís amb Bona Pau

Dia 10 d'aquest maig, després d'una forta insistència del rector don Bernat, Onofre Arbona es va comprometre a portar la responsabilitat de **Bona Pau** i que sortís cada mes.

Montuïri, seu del

"Dia de l'Aspirant d'AC"

Dia 14 de maig de 1953 amb la participació de 1.500 al·lots d'arreu Mallorca, se celebrà a Montuïri el XIV Dia Diocesà de l'Aspirant d'Acció Catòlica. A la clausura, des dels graons, parlà Joan Moncadas, aleshores delegat diocesà i tancà l'acte el Bisbe, Joan Hervàs.

Comencen les rifes

El maig d'aquest 1953 i organitzades pel rector Bernat Martorell començaven les rifes de cotxes i motos, que tanta difusió tingueren a Montuïri i a molts de pobles de Mallorca, les quals eren els dies 5, 15 i 25 de cada mes. El seu èxit fou engrescador.

100 anys enrere

Maig de 1903

Edificacions en el carrer de Palma

Dia 5 de maig de 1903 l'Ajuntament concedia permís a Pere Mayol, Pere A. Cerdà i Bartomeu Amengual per construir cadascun una casa confrontant al carrer de Palma, als terrenys del corral de Can Tevet, havent de deixar un ample de 6 metres al carrer.

Demografia

Abril de 2003

Naixements

Dia 3.- Aina Arbona Barceló, filla de Miquel i de Catalina

Dia 15.- Patrícia Martínez Gelabert, filla de Carlos Luís i de Patrícia.

Defuncions

Dia 8.- Sebastià Sastre Trobat "Patrò", viudo de 79 anys.

Dia 9.- Antònia Mª Ramonell Aloy "Matxa", viuda de 87 anys.

Dia 12.- Guillem Lladó Andreu "Muix" viudo de 84 anys.

Pluviometria

Abril de 2003

Dia	2	17'4 litres m ²
"	3	2'3 " "
"	9	0'3 " "
"	15	35'6 " "
"	16	2'2 " "
"	19	3'0 " "
Total		60'8 litres m²

Gloses

En es meu aniversari

Es set d'abril ja és passat;
i d'aquest mes contaré:
seixanta-nou anys vaig fer
i això, ho serà recordat;
procurem que l'any que ve
setanta ja n'escriré
si de Déu tenc llibertat.

D'aquí endavant no ho sé
des que hem queden què faré
perquè ja estic jubilat;
si puc, els vull passar bé
fins que em tenguin destinat.

Sa dona em té acovardat
perquè no li faig res bé;
m'ho diu: "Madó: què has tornat;
que ja has perdut sa mitat
de lo que em solies fer";
i per fer-li un mal paper,
per això és que ja ho deix fer,
an que ho tenguí començat.

AMADOR FONT

Apotecaries

11 maig St. Joan | 25 maig Ariany
18 " Vilafranca | 1 juny Montuïri

Confitura de taronja

Ingredients

Per un quilo de taronges: 750 gms.
de sucre i aigua

Elaboració

Pelam les taronges llevant tot quan té de blanc. Les posam en remull procurant que l'aigua les tapi durant 3 dies. Cada dia les escolam i canviem l'aigua. Llavors es fon el sucre amb un tassó d'aigua si en feim uns 3 quilos. Es fa bullir en tres vegades.

JOANA AINA MESQUIDA "BELLA"

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

Montuïri més conegut que mai

Sa ràdio d'aquí dona una nova dimensió an es poble

Miquel Vidal amb en Miquel A. Nadal

Gent des nostro poble

Rafel Company i Vicens Ferrer

En molt poc temps, es nou projecte radiofònic, a pesar d'haver-hi més de quaranta emissores, ha passat a convertir-se en un des medis més escoltats a Mallorca. Aquest fet tan important mereix una reflexió. Ara es nom de Montuïri és encara més conegut que mai. Gràcies a una radiofórmula novedosa, única en es mercat, que fa sa defensa i promoció amb orgull de tot

allò que és autènticament d'aquí. S'èxit no s'ha fet esperar i sa fórmula d'en Rafel Company torna triümfar en es mon de ses ones. Això implique una serie de ventatges molt importants per es municipi com puguin esser: major projecció i coneixement de ses nostres empreses, revalorització des sol i habitatges, promoció de ses nostres festes i costums, en definitiva una ràdio exi-

tosa com sa nostra és una eina que ajuda a millorà i dimemitzar sa vida i economia des nostro poble.

Es nostro equip de govern va creure en un projecte que va esser pioner i molt exitós a Marratxí, que precisament fou censurat per això, per esser lider d'audiencia i per voler defensar sa nostra identitat mallorquina més autèntica. No li feren costat aquells que se diuen defensors de sa nostra identitat, tot lo contrari, es "Pacte de Progrés" posant per devant interessos capitalistes i polítics tencar s'unic medi autènticament mallorquí. Avui es montuïrés tenim és luxe de comptar en "sa ràdio d'aquí" i disposam d'un medi de comunicació molt escoltat i que permet di a tot Mallorca que Montuïri es un gran poble.

Jaume Sureda i Joana Pons en ditecte a sa ràdio